

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารประกอบการพิจารณา

กรอบการเจรจา

ความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้
คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของ
อาเซียนและกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐาน
และการตรวจสอบรับรองรายสาขา รวม ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์

อ.พ. ๓/๒๕๕๕ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมัยสามัญนิติบัญญัติ

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่

www.parliament.go.th/library

กรอบการเจรจา

ความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้
คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของ
อาเซียนและกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐาน
และการตรวจสอบรับรองรายสาขา รวม ๒ กลุ่มผลิตภัณฑ์

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัด เพื่อให้ทันใช้ประโยชน์ในการพิจารณากรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง ภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน และกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองรายสาขา รวม ๒ กลุ่มผลิตภัณฑ์ โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ และ/หรือสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น แก่สมาชิกรัฐสภาและผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง เอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการ เป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำข้อความหรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ – ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๙

กลุ่มงานบริการวิชาการ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บทสรุปสมาชิกรัฐสภา

คณะรัฐมนตรีได้เสนอกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน และกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองรายสาขา รวม ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์ เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๔ มาตรา ๑๙๐ เพื่อให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมพร้อมด้วยหน่วยงานผู้ถือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นกรอบในการเจรจาต่อไป โดยกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน เป็นแนวทางในการเจรจาจัดทำความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน ครอบคลุม ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ยา ผลิตภัณฑ์ยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ยาง ซึ่งปัจจุบันการดำเนินงานในเรื่องมาตรฐานการตรวจสอบรับรองในกลุ่มอาเซียนยังคงใช้แตกต่างกันอยู่ อันถือเป็นอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า การลดอุปสรรคดังกล่าวอาจทำได้โดยการเจรจาร่วมกันเพื่อปรับมาตรฐานเข้าหากันตามแนวทางมาตรฐานสากล เช่น มาตรฐาน ISO (INTERNATIONAL ORGANIZATION FOR STANDARDIZATION) สำหรับผลิตภัณฑ์ทั่วไป และมาตรฐาน UNECE (UNITED NATIONS FOR ECONOMIC COMMISSION FOR EUROPE) สำหรับผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วน รวมทั้งการปรับระบบการตรวจสอบรับรองให้เป็นที่ยอมรับได้ซึ่งกันและกัน ในส่วนของกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองรายสาขา ภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียนอีก ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์ จะดำเนินการโดยใช้สาระสำคัญของกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน เป็นแนวทางร่วมกัน โดยอาจมีเนื้อหาสาระทางวิชาการเฉพาะด้านเพิ่มเติมในแต่ละความตกลงรายสาขาตามบริบทและความเหมาะสมของแต่ละกลุ่มผลิตภัณฑ์แตกต่างกันไป

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
๑. สาระสำคัญของกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้ คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน และกรอบการเจรจาความตกลง ด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองรายสาขา รวม ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์ (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒. แผนการดำเนินงานภายใต้สาระสำคัญการรวมกลุ่มเศรษฐกิจด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ (ผลิตภัณฑ์ยา ด้านยาแผนโบราณ และผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์)	๑๗
๓. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป	๒๓
๔. มาตรฐานด้านยานยนต์ของไทย	๓๒
- มาตรฐานยานยนต์ของไทยกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์	๓๗
- มาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์ ยานยนต์ กับ AEC	๔๐
๕. กรอบการเจรจาความตกลงยอมรับร่วมด้านมาตรฐานและการตรวจสอบและรับรองสำหรับผลิตภัณฑ์ยาง	๔๔
๖. ขบวนการประชุมคณะรัฐมนตรี	
- กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษา ด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบ รับรองรายสาขา รวม ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์ และความตกลงว่าด้วยการปรับระบบด้านกฎระเบียบและ การควบคุมปริมาณไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน	๕๕

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชรภรณ์	ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
นางสาวเยาวนิจ สุนนานนท์	วิทยากรเชี่ยวชาญ บังคับบัญชาข้าราชการในกลุ่มงานบริการวิชาการ ๒
นางอารยะหญิง จอมพลาพล	วิทยากรเชี่ยวชาญ บังคับบัญชาข้าราชการในกลุ่มงานบริการวิชาการ ๓

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นางสวีณา พลพีชน์	วิทยากรเชี่ยวชาญ
นายวิริยะ คล้ายแดง	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นายภูมิพิชญ์ ยาสีหิ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางพุทธชาติ ทองเฒ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางชนิดา จรรโลงศิริชัย	วิทยากรชำนาญการ
นางสาววันวิภา สุขสวัสดิ์	นิติกรชำนาญการ
นางสาวอัจฉรา ชุมเหล็ก	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
นางสาวสุนันท์ เจสละ	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
นางสาวอุไร ธรรมเพชร	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวเมษณีญา สวนทรัพย์เจ้า	พนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวเสาวภา วาสนา	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวสุพรรณิศา พรหมบุตร	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

มีนาคม ๒๕๕๕

สาระสำคัญของกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการ
ที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน และกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและ
การตรวจสอบรับรองรายสาขา รวม ๒ กลุ่มผลิตภัณฑ์
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและ
คุณภาพของอาเซียน (ASEAN Consultative Committee for Standards and Quality)

๑. บทนำ

๑.๑ ภูมิหลัง

ความร่วมมือด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองของอาเซียนเริ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ตามความ
ตกลงว่าด้วยการใช้อัตราภาษีพิเศษที่เท่ากันภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน (Agreement on the
Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme for the ASEAN Free Trade Area)
ที่มีเป้าหมายในการอำนวยความสะดวกทางการค้าโดยการลดและเลิกอุปสรรคทางการค้าทั้งด้าน
ภาษีและที่ไม่ใช่ภาษี เพื่อสนับสนุนการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area -
AFTA) โดยเรื่องมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองจัดเป็นมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี ดังนั้นเพื่อตอบสนอง
วัตถุประสงค์ของเขตการค้าเสรีอาเซียน ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน ครั้งที่ ๒๔ เมื่อเดือน
ตุลาคม ๒๕๓๕ จึงได้จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน (ASEAN
Consultative Committee for Standards and Quality - ACCSQ) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- อำนวยความสะดวกในการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยการลดหรือเลิกอุปสรรคทาง
เทคนิคต่อการค้า (Technical Barriers to Trade - TBT) ที่เกิดจากมาตรฐาน กฎระเบียบทาง
วิชาการ และระบบการตรวจสอบรับรอง
- พิจารณาดำเนินมาตรการที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการเปิดเสรีทางการค้าภายใต้ความตกลง
จัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area - AFTA) และ
- สนับสนุนข้อมูลและข้อเสนอแนะด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองในการเจรจาจัดทำเขต
การค้าเสรี (FTA) ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่ค้าอื่นๆ

ต่อมา ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๙ เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๖ ผู้นำอาเซียนได้ร่วมลงนามใน
ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนฉบับที่ ๒ (Bali Concord II) ซึ่งเห็นชอบให้มีการจัดตั้ง
ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) ซึ่งต่อมาในปี ๒๕๕๐
ผู้นำอาเซียนได้ให้ความเห็นชอบแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint)
เพื่อกำหนดแผนงานที่จะต้องดำเนินการตามกรอบระยะเวลาที่กำหนดจนบรรลุการจัดตั้งประชาคม
เศรษฐกิจอาเซียนภายในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) นอกจากนี้ ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่
๑๓ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้นำอาเซียนยังได้ลงนามกฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) ซึ่ง
เป็นการกำหนดกรอบทางกฎหมายและปรับปรุงโครงสร้างองค์กรของอาเซียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
ในการจะเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕)

๑.๒ ความสัมพันธ์ด้านการค้าระหว่างไทยกับอาเซียน

จากข้อมูลของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความ
ร่วมมือจากกรมศุลกากร อาเซียนถือได้ว่าเป็นคู่ค้าอันดับต้นของไทย โดยมีมูลค่าการค้าระหว่างกันใน
ปี ๒๕๕๓ จำนวน ๒.๓๗ ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗ ของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศของ
ไทย ซึ่งเป็นสัดส่วนการค้าที่สูงที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการค้าของไทยกับประเทศคู่ค้าอื่นๆ ใน

ปีเดียวกัน เช่น สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น โดยมีการส่งออก ๑,๔๐๓,๕๕๗ ล้านบาท และนำเข้า ๙๗๑,๔๕๐ ล้านบาท ซึ่งไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า ๔๓๒,๑๐๗ ล้านบาท

สินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปตลาดอาเซียน ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง อาหาร เครื่องสำอาง สบู่และผลิตภัณฑ์ดูแลผิว เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ

สินค้านำเข้าสำคัญของไทยจากตลาดอาเซียน ได้แก่ เคมีภัณฑ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ การแพทย์ อาหาร

ด้านการลงทุน จากสถิติของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่า เงินลงทุนโดยตรงจากอาเซียนในไทยปี ๒๕๕๓ มีมูลค่า ๑๑,๗๓๙.๙๘ ล้านบาท และจากสถิติของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน พบว่า ในปี ๒๕๕๓ ปริมาณการลงทุนจากอาเซียนเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ประกอบด้วย

- มูลค่าการลงทุนอาเซียนอยู่ในลำดับที่ ๔ (มูลค่าเงินลงทุน ๒๔,๓๔๑ ล้านบาท) รองจากญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และเนเธอร์แลนด์ ตามลำดับ
- จำนวนโครงการอาเซียนนับเป็นผู้ลงทุนอันดับที่ ๓ ของไทย (จำนวนโครงการที่ยื่นขอส่งเสริมการลงทุน ๑๐๕ โครงการ) รองจากญี่ปุ่นและสหภาพยุโรป ตามลำดับ

๑.๓ พันธกรณีต่อปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II)

ตามปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน (Declaration of ASEAN Concord II) ผู้นำอาเซียน เห็นชอบให้มีการจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) ซึ่งประกอบด้วย ๓ เสาหลัก (pillars) ได้แก่

- ประชาคมความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Security Community - ASC)
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) และ
- ประชาคมสังคม-วัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC)

สำหรับเสาหลักของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะให้ภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคง มั่งคั่ง สามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ โดยมุ่งให้เกิดการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของสินค้าและบริการ การลงทุน และมุ่งจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว ซึ่งได้มีการเร่งรัดการรวมกลุ่มสินค้าและบริการสำคัญในสาขานำร่อง ๑๑ สาขา ได้แก่ สินค้าเกษตร สินค้าประมง ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งทอ ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศ (e-ASEAN) ผลิตภัณฑ์และการบริการด้านสุขภาพ การท่องเที่ยว และการขนส่งทางอากาศ (การบิน) โดยใช้การดำเนินงานด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองร่วมกันของสมาชิกอาเซียนเป็นกลไกหนึ่งในการลดอุปสรรคทางการค้าและส่งเสริมการเคลื่อนย้ายสินค้าเสรีของภูมิภาคเพื่อเร่งก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจดังกล่าว และเพื่อตอบสนองพันธกรณีต่อปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียนตามข้างต้น ACCSQ ได้มีกลไกในการทำงานในขณะนี้ ประกอบด้วย

คณะทำงานกำกับดูแลภาพรวม จำนวน ๓ คณะ ได้แก่

๑. คณะทำงานคณะที่ ๑ ด้านมาตรฐานและความตกลงยอมรับร่วม
Working Group 1 on Standards and Mutual Recognition Arrangement (MRA)
๒. คณะทำงานคณะที่ ๒ ด้านการรับรองระบบงานและการตรวจสอบรับรอง
Working Group 2 on Accreditation and Conformity Assessment
๓. คณะทำงานคณะที่ ๓ ด้านมาตรวิทยาเชิงกฎหมาย
Working Group 3 on Legal Metrology

คณะทำงานรายสาขาผลิตภัณฑ์ จำนวน ๘ คณะ ได้แก่

๑. คณะกรรมการร่วมรายสาขาสำหรับบริษัทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
Joint Sectoral Committee for Electrical and Electronic Equipment
๒. คณะกรรมการเครื่องสำอางอาเซียน
ASEAN Cosmetic Committee
๓. คณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยา
Pharmaceutical Product Working Group
๔. คณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป
Prepared Foodstuff Product Working Group
๕. คณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วน
Automotive Product Working Group
๖. คณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยาง
Rubber-Based Product Working Group
๗. คณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์
Medical Device Product Working Group
๘. คณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร
Traditional Medicine and Health Supplement Product Working Group

๒. เหตุผลความจำเป็น

๒.๑ เหตุผลความจำเป็นในการจัดทำกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองกับประเทศสมาชิกอาเซียน

- เนื่องจากโลกการค้าปัจจุบันดำเนินไปในทิศทางของการค้าเสรีที่มุ่งให้นานาประเทศลด ละ และ เลิกมาตรการทางภาษีระหว่างกันลงโดยลำดับเพื่อให้สินค้าเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี แต่ในทางปฏิบัติแต่ละประเทศยังคงเห็นความจำเป็นในการนำมาตรการอื่นที่มีใช้ภาษี (Non-Tariff Measure - NTM) โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการทางเทคนิคด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองมาใช้ดูแลควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้านำเข้าส่งออก ซึ่งแต่ละประเทศได้นำมาปฏิบัติหรือบังคับใช้แตกต่างกันทั้งในด้านข้อกำหนดและความเข้มงวดอันก่อให้เกิดอุปสรรคทางการค้าทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนาในทุกภูมิภาคทั่วโลก
- ประเทศไทยในฐานะที่เป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก เห็นชอบตามแนวทางขององค์การการค้าโลกที่ตระหนักว่าการมาตรฐาน ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบรับรอง

และมาตรฐาน มีส่วนช่วยอย่างสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าและประสิทธิภาพของการผลิต และให้การยอมรับว่าสมาชิกมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะกำหนดมาตรการด้านมาตรฐาน และการตรวจสอบรับรองเพื่อดูแลผลประโยชน์ของตน จึงส่งเสริมให้สมาชิกดำเนินงานกำหนดมาตรการดังกล่าวบนพื้นฐานของวัตถุประสงค์อันชอบธรรม มีความโปร่งใส ความสอดคล้องกัน และการไม่เลือกปฏิบัติต่อประเทศคู่ค้า เพื่อหลีกเลี่ยงการสร้างอุปสรรคที่ไม่จำเป็นต่อการค้า (unnecessary obstacles to international trade) อันเป็นเจตนารมณ์หลักขององค์การการค้าโลก

- เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะอำนวยความสะดวกต่อการค้าเสรีด้วยการจัดอุปสรรคอันเกิดจากการบังคับใช้มาตรฐานหรือกฎระเบียบทางเทคนิคเกินความจำเป็นให้สอดคล้องกับแนวทางสากลขององค์การการค้าโลก ประเทศไทยจึงร่วมกับประเทศสมาชิกอาเซียนดำเนินการเกี่ยวกับ
 - การปรับมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศสมาชิกให้สอดคล้องกัน
 - การจัดทำความตกลงเพื่อยอมรับร่วมในผลการดำเนินงานด้านการมาตรฐานระหว่างกัน เพื่อลดความซ้ำซ้อน
 - การพัฒนาระบบและความร่วมมือทางวิชาการด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองในภูมิภาค เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานของมวลประเทศสมาชิกให้สามารถดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้อย่างสอดคล้องกันทั้งภูมิภาค

โดยเป็นการเจรจาระหว่างประเทศสมาชิกซึ่งกระทำร่วมกันอย่างต่อเนื่องภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน (ACCSQ) ครอบคลุมกลุ่มสินค้าและบริการทุกสาขา

- โดยที่งานด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองของประเทศไทยมีการดำเนินการโดยหน่วยงานผู้ถือกฎระเบียบหลายหน่วยงาน เช่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กรมการขนส่งทางบก กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ฯลฯ ซึ่งมีขอบข่ายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบครอบคลุมกลุ่มสินค้าและบริการหลากหลายแตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อให้ผลของการเจรจาตกลงเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ จำเป็นที่การดำเนินการเจรจาทำความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้ ACCSQ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยจะต้องดำเนินไปอย่างสอดคล้องประสานกันและมีเอกภาพ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความต้องการและความจำเป็นแท้จริงของประเทศ นำไปสู่ข้อตกลงที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติและไม่ขัดแย้งกับกฎหมายไทย สร้างโอกาสที่จะพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในประเทศเพื่อเข้าสู่ตลาดการค้าของอาเซียนได้อย่างเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับภูมิภาคและสากล และเหนือสิ่งอื่นใด จะต้องดูแลปกป้องผลประโยชน์ของส่วนรวมทั้งในด้านคุณภาพชีวิต วิชาการ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย และมีความสอดคล้องกับวิถีชีวิต วัฒนธรรมของความเป็นชาติไทย รวมทั้งคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคโดยรวมทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและสากล

จึงเห็นควรกำหนดกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียนนี้ขึ้น เป็นกรอบหลักสำหรับ

หน่วยงานผู้ถือกฎระเบียบไทยใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาและดำเนินการสำหรับการเจรจาจัดทำ ความตกลงกับประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อให้ความร่วมมือด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง นั้นเกิดประโยชน์ที่เท่าเทียมกันต่อประเทศทั้งในบริบทของภูมิภาคและสากล

๒.๒ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๙๐

วรรคสอง กำหนดว่า “หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือเขตพื้นที่นอกอาณา เขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความมั่นคง ทางเศรษฐกิจหรือสังคมอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของ ประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา”

วรรคสาม กำหนดว่า “ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์กร ระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชน และต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับหนังสือสัญญานั้น ในการนี้ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบ การเจรจาต่อรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบด้วย”

วรรคสี่ กำหนดว่า “เมื่อลงนามในหนังสือสัญญาตามวรรคสองแล้วก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีผล ผูกพัน คณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชนสามารถเข้าถึงรายละเอียดของหนังสือสัญญานั้น และในกรณี ที่การปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาด กลางและขนาดย่อม คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่าง รวดเร็ว เหมาะสม และเป็นธรรม”

พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พุทธศักราช ๒๕๑๑ พระราชบัญญัติยา พุทธศักราช ๒๕๑๐ พระราชบัญญัติอาหาร พุทธศักราช ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พุทธศักราช ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พุทธศักราช ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติการ มาตรฐานแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง

๓. กรอบการเจรจา

๓.๑ หลักการ

การจัดทำความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองมีหลักการของการอำนวยความสะดวก ทางการค้าในภูมิภาคสำหรับสินค้าและบริการจากฐานการผลิตในอาเซียน (ASEAN Production Base) บนพื้นฐานของมาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองที่ปฏิบัติหรือใช้บังคับอย่างเท่าเทียม และเสมอภาคในระหว่างสมาชิกอาเซียน โดยไม่เป็นอุปสรรคทั้งต่อการส่งออกสินค้าของประเทศและ ป้องกันการนำเข้าสินค้าด้อยคุณภาพจากแหล่งอื่น

๓.๒ วัตถุประสงค์

เพื่อให้ความตกลงที่จัดทำกับประเทศสมาชิกเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประเทศในด้าน

- (๑) การดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- (๒) การรักษาสິงแวดล้อมอย่างยั่งยืนเพื่อคุณภาพชีวิตและสังคมที่ดี
- (๓) การรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- (๔) การสร้างเสริมมาตรฐานของภาคการผลิตและบริการเพื่อให้สินค้าไทยเข้าสู่ตลาดภูมิภาคและตลาดโลกได้อย่างมั่นคงและขยายตัว
- (๕) การดูแลปกป้องตลาดในประเทศจากการนำเข้าสินค้าด้วยคุณภาพหรือหลอกหลวงผู้บริโภค
- (๖) การส่งเสริมการค้าเสรีที่สอดคล้องกับความสามารถและความพร้อมของประเทศ
- (๗) การส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานภายในภูมิภาคร่วมกัน

๓.๓ เป้าหมาย

การได้มาซึ่งความตกลงที่เป็นประโยชน์ในภาพรวมของประเทศ โดยคำนึงถึง

- (๑) ความพร้อมของกฎหมายในประเทศ
- (๒) ความสอดคล้องกับความต้องการและภาวะเงื่อนไขของภาคการผลิตและส่งออกของประเทศ
- (๓) ความแตกต่างของเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานของประเทศ
- (๔) ความแตกต่างด้านสภาพภูมิศาสตร์และสภาพภูมิอากาศของประเทศ
- (๕) ความแตกต่างของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและจราจรของประเทศ
- (๖) ความหลากหลายทางชีวภาพ
- (๗) ความแตกต่างด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น/การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๘) การเตรียมความพร้อมสำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องก่อนนำความตกลงมาใช้ปฏิบัติ และการรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

๓.๔ ขอบข่าย

การเจรจาความตกลงหรือความร่วมมือด้านการมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้ ACCSQ มีขอบข่ายครอบคลุมกิจกรรมดังต่อไปนี้

- (๑) การกำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบทางวิชาการ - เพื่อกำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบทางวิชาการสำหรับสินค้าและบริการ เพื่อใช้ในการตรวจสอบรับรองสินค้าและบริการที่อยู่ในตลาดอาเซียนและมาจากฐานการผลิตในอาเซียน โดยกำหนดตามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล หรืออาจกำหนดขึ้นใหม่หรือนำมาตรฐานของประเทศสมาชิกที่มีใช้อยู่มาปรับให้สอดคล้องเป็นที่ยอมรับซึ่งกันและกัน
- (๒) การยอมรับร่วม - เพื่อกำหนดขอบข่ายและเงื่อนไขในการยอมรับผลการตรวจสอบรับรองที่ดำเนินการโดยหน่วยตรวจสอบรับรองของประเทศสมาชิกผู้ส่งออกเพื่อนำมาใช้ประกอบการตรวจสอบรับรองสินค้าโดยไม่ต้องตรวจสอบรับรองซ้ำในประเทศผู้นำเข้า
- (๓) การพัฒนากฎระเบียบด้านการตรวจสอบรับรองของภูมิภาค - เพื่อจัดทำกฎระเบียบด้านการตรวจสอบรับรองของภูมิภาคสำหรับใช้ในการดูแลสินค้าและบริการที่จะเข้าสู่ตลาดอาเซียนหรือ

ที่มาจากฐานการผลิตในอาเซียน ให้เป็นเอกภาพ เหมาะสมกับเงื่อนไขและภาวะเฉพาะของภูมิภาค มีความสอดคล้องกันและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

- (๔) ความร่วมมือทางวิชาการ - เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานของอาเซียนและลดช่องว่างที่เกิดจากความแตกต่างทางความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยรวมให้อี้อำนวยต่อการพัฒนาระบบการมาตรฐานของภูมิภาคอย่างน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๓.๕ แนวทางในการเจรจา

เป็นการเจรจาด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้ ACCSQ ทั้งนี้ก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีการลงนามในความตกลงไปแล้ว ๒ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่ บริษัทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องสำอาง ขณะนี้มีการดำเนินการเจรจาเพิ่มเติมครอบคลุม ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ยาง

โดยสาระของความตกลงควรครอบคลุมจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

- (๑) ปกป้องคุ้มครองผู้บริโภค ดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งป้องกันการนำเข้าสินค้าด้วยคุณภาพหรือหลอกลวงผู้บริโภคเพื่อมิให้เข้าถึงผู้บริโภคที่ขาดข้อมูลหรือกำลังซื้อ
- (๒) รักษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนเพื่อคุณภาพชีวิตและสังคมที่ดี
- (๓) รักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- (๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมและอำนวยความสะดวกในการส่งออกสินค้าไทยในตลาดอาเซียน ภูมิภาคอื่นและตลาดโลกอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม
- (๕) ร่วมสร้างอาเซียนให้เป็นฐานผลิตที่มีคุณภาพมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับและต้องการในตลาดโลกพร้อมส่งเสริมสินค้าจากฐานผลิตอาเซียนให้มีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและเป็นธรรม
- (๖) ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- (๗) เอื้ออำนวยต่อการนำไปปฏิบัติหรือบังคับใช้โดยสอดคล้องกับความตกลงที่ไทยมีพันธกรณีอยู่กับองค์การระหว่างประเทศ เช่น ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barriers to Trade - TBT) มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary measures - SPS) ภายใต้องค์การการค้าโลก รวมถึงองค์การอนามัยโลก
- (๘) มีมาตรการเยียวยาที่จำเป็นและเหมาะสมต่อผู้ได้รับผลกระทบ
- (๙) มีแนวทางในการระงับข้อพิพาทที่อาจเกิดขึ้น

๓.๖ การประสานงาน

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้แทนประเทศไทยในคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน จึงมีหน้าที่ในการประสานงานเพื่อให้การดำเนินการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๑ เป็นไปในแนวทางที่สอดคล้อง

ประสานกันในหลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย เกิดประโยชน์อันเท่าเทียมต่อประเทศสมาชิก และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาคมอาเซียน และพระราชบัญญัติอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

๓.๗ การดำเนินการต่อไป

- ในการจัดทำกรอบการเจรจาข้างต้น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้ประสานงานกับภาคส่วนต่างๆ อย่างต่อเนื่อง โดยได้ยกร่างกรอบการเจรจาแต่ละประเด็นเพื่อหารือและขอความคิดเห็นจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง มีการหารือกับสมาคมธุรกิจเอกชน ผู้ประกอบการ นักวิชาการ และจัดการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน เพื่อปรับปรุงกรอบการเจรจาให้มีความสมบูรณ์
- หลังจากได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจะประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเข้าร่วมกับสมาชิกอาเซียนเพื่อเจรจาจัดทำความตกลงตามขอบเขตของการเจรจาในประเด็นต่างๆ ตามที่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภา จะมีกลไกการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอในการเจรจา จะประสานงานกับรัฐสภาอย่างใกล้ชิด จะเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนที่สนใจได้รับทราบความคืบหน้าในระหว่างการเจรจา เมื่อการเจรจาเสร็จสิ้นแล้ว จะจัดให้มีการประเมินผลการเจรจา และในกรณีที่มีการปฏิบัติตามความตกลงก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดย่อม จะมีการดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็ว เหมาะสม และเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้การเจรจามีความรอบคอบถี่ถ้วน ได้รับผลประโยชน์ที่สมดุลตกอยู่กับประชาชน ผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และระบบเศรษฐกิจไทยโดยรวม

กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง
สำหรับผลิตภัณฑ์ยา

๑. ขอบข่าย

- ๑.๑ การกำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบทางด้านเทคนิควิชาการ - ให้ความร่วมมือปรับปรุงกฎระเบียบทางเทคนิคด้านการขึ้นทะเบียนตำรับยาสำหรับมนุษย์ ให้สอดคล้องเป็นมาตรฐานเดียวกัน มีประสิทธิภาพและเทียบเท่าระดับสากล
- ๑.๒ การยอมรับร่วม - กำหนดขอบข่ายและเงื่อนไขในการยอมรับผลการตรวจสอบรับรองด้านผลการวิเคราะห์ และ/หรือการตรวจสอบด้านยาที่ดำเนินการโดยหน่วยตรวจสอบรับรองของประเทศสมาชิกผู้ส่งออก
- ๑.๓ ความร่วมมือทางวิชาการ - ให้ความร่วมมือทางวิชาการ และการเสริมสร้างขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่และผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือด้านเศรษฐกิจที่อยู่ในความสนใจของทั้งสองฝ่าย

๒. กรอบในการเจรจา

เป็นการเจรจาด้านยาแผนปัจจุบันซึ่งรวมถึงวัคซีนและชีววัตถุ โดยสาระของความตกลงต้องครอบคลุมจุดมุ่งหมายที่อ้างถึงในหลักการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางในการเจรจาของกรอบการเจรจาหลัก โดยมีข้อเพิ่มเติมในเรื่องการเจรจาให้มาตรฐานผลิตภัณฑ์ยาแผนปัจจุบันยังคงไว้ซึ่งคุณภาพ ประสิทธิภาพและปลอดภัยต่อชีวิต

๓. การประสานงาน

กระทรวงสาธารณสุขโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาและกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งเป็นผู้แทนประเทศไทยในคณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยา (Pharmaceuticals Product Working Group) โดยจะประสานงานกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน

กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง
สำหรับยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

๑. ขอบข่าย

- ๑.๑ จัดทำข้อกำหนดด้านเทคนิคของยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหารในด้านคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความปลอดภัย ให้มีความสอดคล้องเป็นมาตรฐานเดียวกันในประเทศสมาชิกอาเซียน
- ๑.๒ การพัฒนาระบบการแจ้งเตือนภัยด้านยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร
- ๑.๓ ให้มีความร่วมมือทางวิชาการ และการเสริมสร้างขีดความสามารถของภาครัฐ และผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

๒. กรอบในการเจรจา

เป็นการเจรจาด้านยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ตามพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ และพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยสาระของความตกลงต้องครอบคลุมจุดมุ่งหมายที่อ้างถึงในหลักการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางในการเจรจาของกรอบการเจรจาหลัก โดยมีข้อเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

- ๒.๑ การเจรจาให้ยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหารยังคงไว้ซึ่งคุณภาพ ประสิทธิภาพและความปลอดภัยต่อผู้บริโภค
- ๒.๒ การคำนึงถึงความแตกต่างด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นและความพร้อมของกฎหมายในประเทศ

๓. หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กระทรวงสาธารณสุขโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาและกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ซึ่งเป็นผู้แทนประเทศไทยในคณะทำงานด้านยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (Traditional Medicine and Health Supplements Working Group) โดยจะประสานงานกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน

กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง
สำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์

๑. ขอบข่าย

การเจรจาความตกลงหรือความร่วมมือด้านการมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้ ACCSQ มีขอบข่ายครอบคลุมกิจกรรมดังต่อไปนี้

- ๑.๑ การกำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบทางด้านเทคนิควิชาการ – เพื่อกำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบทางวิชาการสำหรับสินค้าและบริการด้านเครื่องมือแพทย์ เพื่อใช้ในการตรวจสอบรับรองสินค้าและบริการที่อยู่ในตลาดอาเซียนหรือมาจากฐานการผลิตในอาเซียน
- ๑.๒ การยอมรับร่วม – เพื่อกำหนดขอบข่าย และเงื่อนไขในการยอมรับผลการตรวจสอบรับรองที่ดำเนินการโดยหน่วยตรวจสอบรับรองของประเทศสมาชิกผู้ส่งออกเพื่อนำมาใช้ประกอบการตรวจสอบรับรองสินค้าโดยไม่ต้องตรวจสอบรับรองซ้ำในประเทศผู้นำเข้า ทั้งนี้ อาจต้องพิจารณาเป็นรายผลิตภัณฑ์
- ๑.๓ ความร่วมมือทางวิชาการ – เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานของอาเซียนและลดช่องว่างที่เกิดจากความแตกต่างทางความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของประเทศสมาชิกอาเซียนโดยรวมให้อำนวยต่อการพัฒนาระบบการมาตรฐานของภูมิภาคอย่างน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๒. กรอบในการเจรจา

เป็นการเจรจาด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้ ACCSQ สำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ โดยสาระของความตกลงต้องครอบคลุมจุดมุ่งหมายที่อ้างถึงในหลักการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางในการเจรจาของกรอบการเจรจาหลัก โดยมีข้อเพิ่มเติมในเรื่องการส่งเสริมให้มีการเข้าถึงเครื่องมือแพทย์ที่มีคุณภาพและมีความปลอดภัยในระดับที่มีความจำเป็นสำหรับประชาชน

๓. ประสานงาน

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนประเทศไทย และกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้แทนประเทศไทย ในคณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ (Medical Device Product Working Group) โดยจะประสานงานกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน

กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง
สำหรับผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป

๑. ขอบข่าย

- (๑) การเจรจาความตกลงหรือความร่วมมือด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะทำงานด้านอาหารแปรรูป (Prepared Foodstuff Product Working Group) มีขอบข่ายครอบคลุมกิจกรรม ๔ กิจกรรมตามข้อ ๓.๔ ในกรอบการเจรจาหลัก
- (๒) ครอบคลุมผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปภายใต้พิกัดอัตราภาษีศุลกากร ตอนที่ (Harmonized System Chapter) ๑๖-๒๓¹ ที่มีการผลิตและค้าขายภายในภูมิภาคอาเซียน

๒. กรอบในการเจรจา

เป็นการเจรจาความตกลงหรือความร่วมมือด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองกลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป โดยสาระของความตกลงควรครอบคลุมจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

- (๑) การเจรจาเป็นไปเพื่อให้มาตรฐานของกลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปคงไว้ซึ่งคุณภาพและความปลอดภัยทางด้านอาหาร โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อปกป้องชีวิตและคุ้มครองสุขภาพของผู้บริโภค
- (๒) การอำนวยความสะดวกในการนำเข้าสินค้าและส่งออกสินค้าไทยอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม
- (๓) การป้องกันการนำเข้าผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปที่ด้อยคุณภาพจากต่างประเทศ
- (๔) การส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยไม่ละเลยวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ผู้ประกอบการ และ ผู้บริโภค)
- (๕) การส่งเสริมให้อาเซียนเป็นฐานการผลิตที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับและต้องการของตลาดโลก
- (๖) การเอื้ออำนวยต่อการนำไปปฏิบัติหรือบังคับใช้ โดยคำนึงถึงความสอดคล้อง/ความพร้อมของกฎหมายภายในประเทศ และพันธกรณีที่ไทยมีต่อองค์การการค้าโลก (World Trade Organization - WTO) อันได้แก่ ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barriers to Trade - TBT) และ ความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phytosanitary measures - SPS) เป็นต้น
- (๗) แนวทางในการระงับข้อพิพาทที่อาจเกิดขึ้น

¹ HS 16 ได้แก่ ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลา หรือสัตว์น้ำมีเปลือก เช่น กุ้ง ปู หอย และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังอื่นๆ เช่น แมงกะพรุน

HS 17 ได้แก่ น้ำตาลและขนมที่ทำจากน้ำตาล (ซูการ์คอนเฟกชันเนอร์)

HS 18 ได้แก่ โกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้

HS 19 ได้แก่ ของปรุงแต่งจากธัญพืช แป้ง หรือนม ผลิตภัณฑ์อาหารจำพวกเพสตรี

HS 20 ได้แก่ ของปรุงแต่งทำจากพืชผัก ผลไม้ ลูกบัต หรือจากส่วนอื่นของพืช

HS 21 ได้แก่ ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้ เช่น ชา กาแฟ ที่ผสมได้ทันที ยีสต์ ซอส น้ำปลา ซุป ไอศกรีม

HS 22 ได้แก่ เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู

HS 23 ได้แก่ กากและเศษที่เหลือจากอุตสาหกรรมผลิตอาหาร อาหารที่จัดทำไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์

๓. การประสานงาน

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์เป็นผู้แทนประเทศไทยในคณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปภายใต้ คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน มีหน้าที่ในการประสานงาน เพื่อให้การ ดำเนินการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปใน แนวทางที่สอดคล้องประสานกันในหลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย เกิดประโยชน์อันเท่าเทียมต่อประเทศ สมาชิกและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาคมอาเซียน

๔. การดำเนินการต่อไป

เมื่อกรอบการเจรจาข้างต้นได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติจะประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบพร้อม รับฟังความคิดเห็นเพื่อให้การดำเนินการมีความสมบูรณ์และเป็นประโยชน์แก่ประเทศ

กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง
สำหรับผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วน

๑. ขอบข่าย

การเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสำหรับสินค้ายานยนต์และชิ้นส่วนที่อยู่ในตลาดอาเซียนและมาจากฐานผลิตในอาเซียน (A Single Market and Production Base) มีขอบข่ายครอบคลุมกิจกรรมดังต่อไปนี้

- ๑.๑ การกำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบทางวิชาการ - เพื่อกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้ายานยนต์และชิ้นส่วนที่นำมาใช้ในการตรวจสอบรับรองสินค้าที่อยู่ในตลาดอาเซียนและมาจากฐานการผลิตในอาเซียน โดยกำหนดตามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล (UNECE Regulation) หรืออาจกำหนดขึ้นใหม่หรือนำมาตรฐานของประเทศสมาชิกที่มีใช้อยู่มาปรับให้สอดคล้องกัน
- ๑.๒ การยอมรับร่วม - เพื่อกำหนดขอบข่ายและเงื่อนไขในการยอมรับผลการตรวจสอบรับรองที่ดำเนินการโดยหน่วยตรวจสอบรับรองของประเทศสมาชิกผู้ส่งออกเพื่อนำมาใช้ประกอบการตรวจสอบรับรองสินค้าโดยไม่ต้องตรวจสอบรับรองซ้ำในประเทศผู้นำเข้า
- ๑.๓ ความร่วมมือทางวิชาการ - เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานของอาเซียนและลดช่องว่างที่เกิดจากความแตกต่างทางความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยรวมให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาระบบการมาตรฐานของภูมิภาคอย่างน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๒. กรอบในการเจรจา

เป็นการเจรจาด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสำหรับสินค้ายานยนต์และชิ้นส่วน โดยสาระของความตกลงต้องครอบคลุมจุดมุ่งหมายที่อ้างถึงในหลักการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางในการเจรจาของกรอบการเจรจาหลัก

๓. การประสานงาน

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้แทนประเทศไทยในคณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (Automotive Product Working Group) ภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน จึงมีหน้าที่ในการประสานงานเพื่อให้การดำเนินการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องประสานกันในหลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย เกิดประโยชน์อันเท่าเทียมต่อประเทศสมาชิกและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาคมอาเซียน

กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรอง
สำหรับผลิตภัณฑ์ยาง

๑. ขอบข่าย

การเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสำหรับสินค้าผลิตภัณฑ์ยางที่มีกฎระเบียบทางวิชาการที่เกี่ยวกับความปลอดภัย สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม ที่อยู่ในตลาดอาเซียนและมีฐานผลิตและค้าขายระหว่างกันในอาเซียน ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ยาง ยางดิบ วัตถุติดและสารเคมีที่ใช้ในยาง รวมทั้งวิธีทดสอบ

มีขอบข่ายครอบคลุมกิจกรรมดังต่อไปนี้

๑.๑ การกำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบทางวิชาการ - เพื่อกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าผลิตภัณฑ์ยาง ที่นำมาใช้ในการตรวจสอบรับรองสินค้าผลิตภัณฑ์ยางที่อยู่ในตลาดอาเซียนและมีฐานการผลิตและค้าขายระหว่างกันในอาเซียน มาตรฐานภูมิภาคดังกล่าวกำหนดตามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล หรืออาจกำหนดขึ้นใหม่หรือนำมาตรฐานของประเทศสมาชิกที่มีใช้อยู่มาปรับให้สอดคล้องกัน

๑.๒ การยอมรับร่วม - เพื่อกำหนดขอบข่ายและเงื่อนไขในการยอมรับผลการตรวจสอบรับรองที่ดำเนินการโดยหน่วยตรวจสอบรับรองของประเทศสมาชิกผู้ส่งออกเพื่อนำมาใช้ประกอบการตรวจสอบรับรองสินค้าโดยไม่ต้องตรวจสอบรับรองซ้ำในประเทศผู้นำเข้า

๑.๓ ความร่วมมือทางวิชาการ - เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานของอาเซียนและลดช่องว่างที่เกิดจากความแตกต่างทางความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยรวมให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาระบบการมาตรฐานของภูมิภาคอย่างน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ดังนี้

- สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านกฎระเบียบทางวิชาการและการทดสอบและรับรองที่เกี่ยวข้อง
- การอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ยางในอาเซียน
- การร่วมเร่งรัดให้มีห้องปฏิบัติการทดสอบผลิตภัณฑ์ยาง ที่ได้รับการรับรองจาก APLAC/ILAC
- การร่วมพิจารณามาตรฐานบังคับของประเทศสมาชิกใน Task Force ของ ACCSQ RBPWG
- การกำหนดจุดยืนร่วมกันเกี่ยวกับมาตรฐานใหม่สำหรับผลิตภัณฑ์ยางในการประชุมระหว่างประเทศ

๒. กรอบในการเจรจา

เป็นการเจรจาด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสำหรับสินค้าผลิตภัณฑ์ยางที่มีกฎระเบียบทางเทคนิคที่เกี่ยวกับความปลอดภัย สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม/มาตรฐานบังคับ ที่อยู่ในตลาดอาเซียนและมีฐานผลิตและค้าขายระหว่างกันในอาเซียน ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ยาง ยางดิบ วัตถุติดและสารเคมีที่ใช้ในยาง รวมทั้งวิธีทดสอบ โดยสาระของความตกลงต้องครอบคลุมจุดมุ่งหมายที่อ้างถึงในหลักการ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางในการเจรจาของกรอบการเจรจาหลัก

๓. การประสานงาน

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้แทนประเทศไทยในคณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber-Based Product Working Group) ภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน จึงมีหน้าที่ในการประสานงาน เพื่อให้การดำเนินการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องประสานกันในหลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย เกิดประโยชน์อันเท่าเทียมต่อประเทศสมาชิกและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาคมอาเซียน

แผนการดำเนินงานภายใต้สาระสำคัญการรวมกลุ่มเศรษฐกิจด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ*

การดำเนินงานภายใต้สาระสำคัญของการรวมกลุ่มเศรษฐกิจของอาเซียนด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการดำเนินการ ซึ่งมีข้อตกลงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและมีแผนการดำเนินการของอาเซียนในระดับต่าง ๆ ในกรณีผลิตภัณฑ์ยา, ด้านยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (TMHS) และผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์

ผลิตภัณฑ์ยา (Pharmaceutical Product)

คณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจของอาเซียน(ASEAN) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านคุณภาพและมาตรฐาน เรียกว่า ASEAN Consultative Committee on Standards and Quality (ACCSQ) ให้มีหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุน การดำเนินการต่างๆ เพื่อให้เกิดเขตเศรษฐกิจเสรีภายในกลุ่มประเทศสมาชิก ตามข้อตกลง AFTA(ASEAN Free Trade Area) คณะ ACCSQ ได้แต่งตั้งคณะทำงานต่าง ๆ ภายใต้อาเซียนผลิตภัณฑ์(Product Working Group) ขึ้นรับผิดชอบดำเนินการ ทั้งนี้ในปี ๒๕๕๑ คณะ ACCSQ ได้มีมติให้ตั้งคณะทำงาน PPWG (Pharmaceuticals Product Working Group) ขึ้นดำเนินการปรับปรุงระเบียบและวิธีการรับรองผลิตภัณฑ์ยา โดยให้ประเทศมาเลเซียเป็นประธาน(Chair) และต่อมาในปี ๒๕๕๒ ได้แต่งตั้งประเทศไทยทำหน้าที่ประธานร่วม (Co-Chair)

คณะ PPWG ได้มอบหมายประเทศสมาชิกให้ทำหน้าที่ Lead country ในงานที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น งานจัดทำ Glossary of Term, งานจัดทำ ACTR ด้าน Quality, Pre-clinical/Safety, และ Clinical/Efficacy, งานจัดทำ ACTD ด้าน Administrative data, Overall organization, Quality, Pre-clinical/Safety, และ Clinical/Efficacy, คณะ Implementation Working Group(IWG), และ งานจัดเตรียมข้อกำหนด-ข้อตกลง Mutual Recognition Agreement(MRA) โดยประเทศไทยทำหน้าที่ Co-Chair, Lead country of ACTR-Clinical/Efficacy, Lead country of ACTD-Overall Organization, และ ACTD-Clinical/Efficacy, Ad-hoc ของคณะ IWG เป็นต้น โดยวัตถุประสงค์การเข้าร่วมในเวที PPWG คือ ๑) ทำหน้าที่ Co-chair, Delegates, และ เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ ในฐานะผู้แทนประเทศไทย ๒) เข้าร่วมประชุมสามัญ(PPWG meeting) และการประชุม back to back ทั้งปวง เพื่อเจรจากับประเทศสมาชิกอาเซียนตามข้อกำหนด และเพื่อผลักดันการปรับปรุง “ข้อกำหนดและระบบการขึ้นทะเบียนตำรับยา ASEAN” รวมถึง “ข้อกำหนดด้านมาตรฐานเทคนิควิชาการ” และ “MRA” ให้เป็นไปในแนวทางที่ควรเป็น และที่เอื้อประเทศไทยได้สูงที่สุด

นับแต่ปี ๒๕๕๒ ถึงปัจจุบัน คณะ PPWG ได้ประชุมร่วมกันทั้งสิ้น ๑๕ ครั้ง เจ้าภาพ ได้แก่ มาเลเซีย, ไทย, เวียดนาม, อินโดนีเซีย, พม่า, กัมพูชา, มาเลเซีย, ไทย, ฟิลิปปินส์, สิงคโปร์, เวียดนาม, และอินโดนีเซีย และบรรลุข้อตกลงร่วมกันที่สำคัญ คือ

(๑) ข้อกำหนดด้านมาตรฐานชุดเอกสารการขึ้นทะเบียนตำรับยา ได้แก่ ASEAN Common Technical Dossier (ACTD)

(๒) ข้อกำหนดด้านคุณภาพมาตรฐานของยา(การผลิต คุณภาพ ความปลอดภัย และประสิทธิผลของยา) ได้แก่ ASEAN Common Technical Requirement (ACTR), Glossary of Term, และ ASEAN Guidelines (๔ รายการ คือ Analytical validation, Bioavailability/Bioequivalence studies, Process validation, และ Stability

*ที่มา : กองแผนงานและวิชาการ. สำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ. (มกราคม ๒๕๕๕). “แผนการดำเนินงานภายใต้สาระสำคัญการรวมกลุ่มเศรษฐกิจด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ” แผนพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘. มปป. หน้า ๑๕-๑๘.

study) และรับรอง International guideline อันได้แก่ ICH ทั้งด้าน Quality, Pre-Clinic / Safety, และ Clinical/Efficacy อีก ๓๔ รายการ

(๓) กำหนดเวลาในการทดลองนำข้อตกลง ASEAN Harmonized product ข้างต้น สู่การปฏิบัติ (Implementation Trial period)

(๔) กำหนดเวลาในการบังคับใช้ข้อตกลง ASEAN Harmonized product ข้างต้น อย่างเต็มรูปแบบ (Full implementation timeframe)

(๕) การดำเนินการด้าน MRA on GMP Inspection และ MRA on BAVBE Studies Report

(๖) จัดประชุมระดมสมองและเผยแพร่ข้อมูลต่อหน่วยงานและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

แผนการดำเนินงานของอาเซียน

ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ดั้งนี้เริ่มทดลองนำข้อตกลง ACTR/ACTD (ชุดเอกสารประกอบการขึ้นทะเบียน) มาสู่การปฏิบัติ

ปี พ.ศ. ๒๕๕๒-๕๓ ดำเนินการปฏิบัติตามข้อตกลงอาเซียนตามข้อบังคับ

ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ นำ MRA - GMP Inspection มาสู่การปฏิบัติ และดำเนินการแก้ไขทะเบียนยาแบบ Non-ACTD ให้เป็นแบบ ACTD ตามแผนที่กำหนด

ปี พ.ศ. ๒๕๕๗-๕๘ มีการประชุมชี้แจง/ระดมสมองและดำเนินการที่เกี่ยวข้องปีละ ๑ ครั้ง

ด้านยาแผนโบราณ และผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (TMHS)

ในปี ๒๕๕๓ คณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจของอาเซียน (ASEAN) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านคุณภาพและมาตรฐาน เรียกว่า ASEAN Consultative Committee on Standards and Quality (ACCSQ) ให้มีหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้เกิดเขตเศรษฐกิจเสรีภายในกลุ่มประเทศสมาชิก ตามข้อตกลง AFTA (ASEAN Free Trade Area) ทั้งนี้ในปี ๒๕๕๑ คณะ ACCSQ ได้มีมติให้ตั้งคณะทำงาน PWG-P (Product Working Group on Pharmaceuticals) ขึ้นดำเนินการปรับกฎระเบียบและวิธีการรับรองผลิตภัณฑ์ยา และต่อมาคณะใน ACCSQ ได้มีมติให้ตั้งคณะทำงานใหม่เพิ่มอีกคณะในปี ๒๕๕๗ คือ Product Working Group on Traditional Medicines and Health Supplement ซึ่งดำเนินการปรับกฎระเบียบและวิธีการรับรองผลิตภัณฑ์ยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ปัจจุบันมีประเทศสิงคโปร์ เป็นประธาน

การดำเนินการภายใต้ TMHS PWG ประกอบด้วย

๑. นิยามศัพท์และความหมาย (Definition and Terminology)

๒. ระบบการอนุญาตและข้อกำหนดในการวางตลาดของผลิตภัณฑ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการกำหนดหลักเกณฑ์

- Guideline on Safety Data Requirement
- Guideline on Efficacy Data Requirement
- Guideline on Stability Study and Shelf-life of TM and HS
- Guideline on Product Dossier Submission

๓. ข้อกำหนดเกี่ยวกับความปลอดภัยและคุณภาพ

- ด้านความปลอดภัย : จัดตั้งคณะ ASEAN TMHS Scientific Committee (ATSC)
- ด้านคุณภาพ : จัดทำแนวทาง GMP เฉพาะสำหรับผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและยาแผนโบราณ

๔. ข้อกำหนดในการแสดงฉลาก
๕. ระบบเตือนภัยหลังผลิตภัณฑ์วางตลาด สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ไม่ปลอดภัย (Post Marketing Alert System: PMAS)
๖. ระบบเฝ้าระวังและตรวจติดตาม

แผนการดำเนินงานของอาเซียน (ผลิตภัณฑ์ยาแผนโบราณ)

- ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ พัฒนา Technical requirements เช่นการจำกัด contaminants, safety and efficacy data requirements เป็นต้น
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ พัฒนา ASEAN TMHS GMP Guidelines, Technical infrastructure including capacity building

แผนการดำเนินงานของอาเซียน (ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร)

- ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ดำเนินการ ดังนี้
๑. พิจารณาข้อกำหนดด้านเทคนิคใน ๑๑ ด้าน
 ๒. จัดทำร่างแนวทางปฏิบัติ GMP
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ดำเนินการ ดังนี้
๑. จัดทำข้อกำหนดด้านเทคนิคของอาเซียนใน ๑๑ ด้าน
 ๒. ร่างแนวทางปฏิบัติ GMP และได้รับการแก้ไขตามข้อคิดเห็นของประเทศสมาชิก
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ดำเนินการ ดังนี้
๑. ร่างข้อกำหนดด้านเทคนิคของอาเซียนใน ๑๑ ด้าน
 ๒. ปรับแก้ไขให้เหมาะสมกับการปฏิบัติของประเทศสมาชิกและแนวทางของสากล
 ๓. ได้ร่างแนวทางปฏิบัติ GMP ฉบับสุดท้ายเสนอขอความเห็นชอบจาก ACCSQ
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ดำเนินการ ดังนี้
๑. ร่างข้อกำหนดด้านเทคนิคของอาเซียนใน ๑๑ ด้าน แก้ไขเป็นร่างสุดท้าย และเสนอ ขอความเห็นชอบจาก ACCSQ
 ๒. ได้ร่างแนวทางปฏิบัติ GMP ฉบับสุดท้ายเสนอขอความเห็นชอบจาก ACCSQ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๗
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ดำเนินการ ดังนี้
๑. ทุกประเทศสมาชิกอาเซียนมีกฎระเบียบและข้อกำหนดด้านเทคนิคต่างๆ ที่ปรับประสานสอดคล้องกัน
 ๒. มี ASEAN Regulatory Framework เป็นเครื่องมือทางกฎหมายร่วมกันในภูมิภาคอาเซียน
 ๓. ทุกประเทศสมาชิกอาเซียนกำหนดและปฏิบัติตามระบบ GMP ของอาเซียน

ผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ (Medical Device and Equipment Product)

ACCSQ-MDPWG (ASEAN Consultative Committee for Standards and Quality-Medical Device Product Working Group) เป็นคณะทำงานของประเทศสมาชิกอาเซียนที่ดำเนินการทำความตกลงร่วมกันด้านกฎระเบียบในการควบคุมกำกับดูแลเครื่องมือแพทย์ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ACCSQ-MDPWG ได้มีการประชุมอย่างต่อเนื่อง ACCSQ-MDPWG ยังได้แต่งตั้ง Medical Device Technical Committee ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนภาครัฐของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยได้รับมอบหมายให้ดำเนินการจัดทำ ASEAN Medical Device Directive และดำเนินการด้านเทคนิควิชาการอื่นๆ

ACCSQ-MDPWG มีการดำเนินการดังนี้

๑. กำหนดกรอบความตกลงเฉพาะเครื่องมือแพทย์สำหรับใช้กับมนุษย์ และรวม In vitro diagnostic (IVD) Products
๒. จัดทำ Comparative Study on Medical Device Regulations in ASEAN Countries
๓. จัดทำเอกสารแม่แบบ (Common Submission Dossier Template - CSDT) ที่เป็นกลางและสามารถใช้ร่วมกันได้ในกลุ่มประเทศอาเซียน สำหรับการยื่นคำขออนุมัติจำหน่ายเครื่องมือแพทย์ในประเทศอาเซียน
๔. Formalization of A Post marketing Alert System for Defective and Unsafe Medical Devices
๕. จัดทำเว็บไซต์ของ ACCSQ -MDPWP (www.accsq-mdpwp.org)
๖. จัดตั้ง Trust Fund สำหรับ ACCSQ -MDPWP
๗. กำหนดนิยามเครื่องมือแพทย์ให้ใช้ตาม GHTF (Global Harmonization Task force) ซึ่งกองควบคุมเครื่องมือแพทย์ได้แก้ไขพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ให้สอดคล้องแล้ว (พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นไป)
๘. กำหนดให้จำแนกชนิดเครื่องมือแพทย์ตามความเสี่ยงภายใต้ GHTF Classification ซึ่งกองควบคุมเครื่องมือแพทย์ได้แก้ไขพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์รองรับแล้ว (พระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ พ.ศ.๒๕๕๑)
๙. กำหนดให้มีการใช้รหัสเครื่องมือแพทย์เป็นระบบเดียวกันของอาเซียนโดยเลือกระบบ GMDN โดยกองควบคุมเครื่องมือแพทย์ได้สมัครเป็นสมาชิก GMDN Agency เพื่อใช้รหัสเครื่องมือแพทย์ในระบบ GMDN (รองรับแผน LOGISTICS และสอดคล้องมติ ACCSQ-MDPWG แล้ว) อย่างไรก็ตามปัจจุบัน ACCSQ-MDPWG พบปัญหาการให้บริการของ GMDN Agency ในราคาที่สูงไม่แน่นอน และขาดหลักการ บริหารจัดการที่ดี ACCSQ-MDPWG จึงมีมติใหม่ไม่อาจใช้รหัส GMDN ต่อไปได้ และอยู่ระหว่างพิจารณาการเลือกใช้รหัสเครื่องมือแพทย์ที่จะไม่สร้างปัญหาในอนาคต
๑๐. กำหนดให้มีกิจกรรมด้าน Capacity Building โดยจัดอบรมระบบการกำกับดูแลเครื่องมือแพทย์ตามระดับสากลเช่น GHTF ภายใต้การสนับสนุนของ GHTF Experts และ ASEAN - US Enhanced Partnership (AEP)

แผนการดำเนินงานของอาเซียน

- ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จัดทำ Implement Common Submission Dossier Template (CSTD)
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จัดทำ Draft ASEAN Medical Device Directive (AMDD)
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จัดทำ Finalization of ASEAN Medical Device Directive (AMDD)
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จัดทำ National consultation - Final draft AMDD to be endorsed by the MDPWG
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จัดทำ Final draft AMDD to be submitted to ACCSQ (๒nd quarter of ๒๐๑๓)
- Final draft AMDD to be submitted to SEOM (mid ๒๐๑๓) - AMDD to be signed by AEM
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จัดทำ Transposition of AMDD Into national legislation of Member States (end ๒๐๑๔)

กรอบเจรจาตามมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองของผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์*

๑. ความหมายของเครื่องมือแพทย์

เป็นไปตามมาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติเครื่องมือแพทย์ ๒๕๕๑ (บังคับใช้ เมื่อวันที่ ๕ มี.ค.๒๕๕๑) ซึ่งมาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องมือแพทย์” หมายความว่า

(๑) เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องกล วัตถุที่ใช้ใส่เข้าไปในร่างกายมนุษย์หรือสัตว์ น้ายาที่ใช้ตรวจในห้องปฏิบัติการ ผลิตภัณฑ์ ซอฟต์แวร์ หรือวัตถุอื่นใด ที่ผู้ผลิตมุ่งหมายเฉพาะสำหรับใช้อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ไม่ว่าจะใช้โดยลำพัง ใช้ร่วมกันหรือใช้ประกอบกับสิ่งอื่นใด

(ก) ประกอบโรคศิลปะ ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ประกอบวิชาชีพเทคนิคการแพทย์ ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัด และประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือประกอบวิชาชีพทางการแพทย์และสาธารณสุขอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(ข) วินิจฉัย ป้องกัน ติดตาม บำบัด บรรเทา หรือรักษา โรคของมนุษย์หรือสัตว์

(ค) วินิจฉัย ติดตาม บำบัด บรรเทา หรือรักษา การบาดเจ็บของมนุษย์หรือสัตว์

(ง) ตรวจสอบ ทดแทน แก้ไข ดัดแปลง พยุง ค้ำ หรือจุนด้านกายวิภาคหรือกระบวนการทางสรีระของร่างกายมนุษย์หรือสัตว์

(จ) ประคับประคองหรือช่วยชีวิตมนุษย์หรือสัตว์

(ฉ) คุมกำเนิด หรือช่วยการเจริญพันธุ์ของมนุษย์หรือสัตว์

(ช) ช่วยเหลือหรือช่วยขจัดความทุกข์สภาพหรือพิการของมนุษย์หรือสัตว์

(ซ) ให้ข้อมูลจากการตรวจสอบสิ่งส่งตรวจจากร่างกายมนุษย์หรือสัตว์ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์หรือการวินิจฉัย

(ณ) ทำลายหรือฆ่าเชื้อสำหรับเครื่องมือแพทย์

(๒) อุปกรณ์ หรือส่วนประกอบของเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องกล ผลิตภัณฑ์ หรือวัตถุตาม (๑)

(๓) เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องกล ผลิตภัณฑ์ หรือวัตถุอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดว่าเป็นเครื่องมือแพทย์ ผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายของสิ่งที่กล่าวถึงตาม (๑) ซึ่งเกิดขึ้นในร่างกายมนุษย์หรือสัตว์ ต้องไม่เกิดจากกระบวนการทางเภสัชวิทยา วิทยาภูมิคุ้มกันหรือปฏิกิริยาเผาผลาญให้เกิดพลังงานเป็นหลัก

*ที่มา: กองควบคุมเครื่องมือแพทย์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข.

๒. การกำกับดูแลภายในประเทศไทย แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่มหลัก ได้แก่

๒.๑ เครื่องมือแพทย์ที่ต้องได้รับอนุญาต เช่น ถุงยางอนามัย ถุงมือทางการแพทย์ ชุดตรวจการติดเชื้อ เอช ไอ วี เลนส์สัมผัส

๒.๒ เครื่องมือแพทย์ที่ต้องแจ้งรายการละเอียด เช่น เครื่องมือทางกายภาพบำบัด เครื่องตรวจวัด แอลกอฮอล์

๒.๓ เครื่องมือแพทย์ทั่วไปที่ไม่ใช่ ๒.๑ และ ๒.๒

๓. การกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ ปัจจุบันประเทศไทยจะกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบ สำหรับกรณีเครื่องมือแพทย์ที่ต้องได้รับอนุญาต โดยใช้มาตรฐานสากล (ISO) เป็นหลัก ซึ่งจะมีรายละเอียดระบุถึงขอบข่าย คำนิยาม ข้อกำหนด การตรวจสอบ/ทดสอบผลิตภัณฑ์ การบรรจุ/ฉลาก

๔. ACCSQ : Asean Consultative Committee on Standard and Quality) เป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน มีสมาชิก ๑๐ ประเทศ ได้แก่ บรูไน เขมร อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ พม่า เวียดนาม และไทย

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ มาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป

๑. มาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปในประเทศไทย*

ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก โดยมีประเทศคู่ค้ากว่า ๑๗๐ ประเทศ และมูลค่าการส่งออกประมาณ ๑ ล้านล้านบาท การกำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตร ถือเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความยอมรับในสินค้าเกษตรและอาหาร โดยมีสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นหน่วยงานหลักในการดูแลและรับผิดชอบเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแปรรูปของไทย กำหนดมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้สอดคล้องกับสากล รับรองระบบงานผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ

ความหมาย “มาตรฐาน” หมายถึง ข้อกำหนดทางวิชาการในรูปของเอกสารวัตถุ ที่แพร่หลายแก่บุคคลทั่วไป กำหนดขึ้นโดยความร่วมมือ การยอมรับร่วมกันของผู้มีส่วนได้เสีย และผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นผลจากการพิจารณาร่วมกันโดยมุ่งประโยชน์สูงสุด การกำหนดมาตรฐานอาหารแปรรูป มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมและส่งเสริมอาหารแปรรูป ให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อความปลอดภัย และคุ้มครองผู้บริโภค ป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดแก่กิจการอาหารแปรรูปและเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ

การกำหนดมาตรฐาน มี ๓ ประเภท ได้แก่

๑) มาตรฐานสินค้า เป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ระดับประเทศในการผลิต การค้าในประเทศ การส่งออกนำเข้า และการตรวจรับรองสินค้าโดยข้อกำหนดครอบคลุมทั้งด้านความปลอดภัยและคุณภาพที่จำเป็นที่ผู้บริโภคต้องการมาตรฐานสินค้าเกษตรที่เป็นผลผลิต เช่น ข้าวหอมมะลิ หุเรียน เป็นต้น มาตรฐานสินค้าเกษตรแปรรูปขั้นต้นหรืออาหารแปรรูป เช่น ลำไยอบแห้ง กะทิ ซูริมิ เป็นต้น

๒) มาตรฐานระบบการผลิต เป็นมาตรฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจรับรองการปฏิบัติของผู้ผลิต ตั้งแต่การผลิตระดับฟาร์ม มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ระดับโรงคัดบรรจุ และโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งรวมทั้งโรงงานแปรรูปขั้นต้น โรงฆ่าสัตว์ โรงสีข้าว หรือมาตรฐานการปฏิบัติทางโรงงานที่ดี (GMP)

๓) มาตรฐานทั่วไป เป็นมาตรฐานที่เป็นข้อกำหนดทั่วไปต่างๆ ได้แก่ เกณฑ์กำหนดเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับความปลอดภัยรวมถึงด้านสุขอนามัยสัตว์และพืชด้วย เช่น ข้อกำหนดสำหรับวัสดุบรรจุภัณฑ์ไม้เพื่อการส่งออก มาตรฐานสารพิษตกค้างมาตรฐานสารปนเปื้อน มาตรฐานวิธีวิเคราะห์และชักตัวอย่าง มาตรฐานวิธีขั้นสุดโรค

* วัริยะ คล้ายแดง เรียบเรียงข้อมูลจาก “การมาตรฐาน” สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (<http://www.acfs.go.th> วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕)

๒. มาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปในอาเซียน*

ปัจจุบันการค้าระหว่างประเทศทวีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ อันเนื่องมาจากการเปิดเสรีทางการค้าของประเทศต่างๆ แต่ในขณะเดียวกันแต่ละประเทศต่างก็ต้องการที่จะคงความได้เปรียบทางการค้า หรือลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปิดเสรีทางการค้าแก่ผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศของตน ดังนั้น มาตรการต่างๆ หลากหลายรูปแบบจึงถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นข้อกำหนดของการค้าผลิตภัณฑ์อาหารระหว่างประเทศ และองค์การที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารระดับสากลที่สำคัญ ได้แก่ World Trade Organization (WTO), Codex Alimentarius Commission (Codex), Nation Standards และ Other Barriers

ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ในฐานะผู้ร่วมก่อตั้งร่วมกับประเทศอื่น ๆ อีก ๘๐ ประเทศ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ มีการบังคับใช้ความตกลงด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures : SPS) ที่กำหนดกติกาให้ประเทศต่าง ๆ ใช้มาตรการด้านมาตรฐานและความปลอดภัยอาหาร ควบคุมการส่งออกนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหาร ในความตกลงว่าด้วยการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชได้ระบุอย่างชัดเจนว่าให้ใช้มาตรฐานระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติ (guideline) และข้อเสนอแนะ (recommendation) ที่กำหนดโดยคณะกรรมการโครงการมาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex Alimentarius Commission หรือ ที่เรียกย่อ ๆ ว่า Codex)

มาตรฐานอาหารระหว่างประเทศ (Codex) คือ การกำหนดมาตรฐานที่สร้างความมั่นใจระหว่างประเทศ เพื่อคุ้มครองสุขอนามัยเศรษฐกิจของผู้บริโภค และเกิดความเป็นธรรมทางการค้า มาตรฐานที่จัดทำขึ้นตั้งอยู่บนหลักการทางวิทยาศาสตร์ โดยมีการใช้หลักการวิเคราะห์ความเสี่ยง และการควบคุมขบวนการผลิต

Codex เป็นคำที่ใช้เรียก Codex Alimentarius ซึ่งมาจากภาษาลาติน หมายถึง Food Code มาตรฐาน CODEX แบ่งมาตรฐานตามสาขาออกเป็น ๓ กลุ่มใหญ่คือ

๑) มาตรฐานอาหารที่เกี่ยวกับเรื่องทั่วไป (General Subject Standards) เป็นมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสินค้าอาหารทุกชนิด

๒) มาตรฐานอาหารที่เกี่ยวกับสินค้าอาหาร (Commodity Standards) เป็นมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์อาหารแต่ละชนิด

๓) มาตรฐานของกลุ่มภูมิภาค (Regional Standards) แต่ละกลุ่มภูมิภาคร่วมมือในการจัดทำมาตรฐานที่เป็นที่สนใจของแต่ละกลุ่ม

* วิริยะ คล้ายแดง เรียบเรียงข้อมูลจาก สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. "องค์การด้านความปลอดภัยอาหารของไทยและต่างประเทศ" (<http://www.acfs.go.th/km/index.php> วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕) และ สถาบันอาหาร "รายงานฉบับสมบูรณ์" โครงการศึกษากฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร. (เล่ม ๑ รายงานหลัก) กรุงเทพฯ : สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ. ๒๕๕๗.

๓. บทสรุปผู้บริหารโครงการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบจากการทำความตกลงยอมรับร่วมสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปอาเซียน*

การส่งออกเป็นแรงขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจไทย ซึ่งคู่ค้าที่สำคัญของไทยคือกลุ่มประเทศอาเซียน อย่างไรก็ตามแม้ว่าปัจจุบันการค้าในกลุ่มอาเซียนจะเป็นการค้าเขตเสรี (ภาษีเป็นศูนย์) แล้วก็ตาม แต่ก็ยังคงมีอุปสรรคทางการค้าอยู่นั้นคือมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี ซึ่งมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือการตรวจสอบสินค้า ซึ่งพบว่ามีมาตรการตรวจสอบค้าซ้อนระหว่างคู่ค้าในประเทศอาเซียนเอง ซึ่งกระบวนการดังกล่าวถือเป็นต้นทุนสำหรับการค้า โดยต้นทุนดังกล่าวนี้ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ค่าตรวจสอบและระยะเวลาที่รอคอยในกระบวนการตรวจสอบ รวมไปถึงต้นทุนค่าเสียโอกาส ซึ่งหากสามารถขจัดต้นทุนดังกล่าวได้แล้วจะส่งผลให้ผู้ค้าหรือผู้ส่งออกสามารถส่งออกสินค้าได้มากขึ้น (ความถี่หรือจำนวนครั้งในการส่งออกเพิ่มขึ้น) โดยวิธีการหนึ่งที่จะขจัดต้นทุนดังกล่าวคือการทำความตกลงยอมรับร่วม (MRA)

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทำการศึกษาผลกระทบจากการทำข้อตกลงยอมรับร่วม โดยจะแบ่งการศึกษาดังกล่าวเป็น 3 กรณี ได้แก่

กรณีที่ 1 เลือกทำข้อตกลงตามรายการตรวจเงื่อนไขสินค้าที่มีความเสี่ยงน้อย (Criteria of Low Risk Foods) ซึ่งได้รับข้อมูลจาก มกอช. โดยแบ่งเป็น 2 กรณีย่อยได้แก่ 1st Priority และ 2nd Priority

กรณีที่ 2 เลือกทำข้อตกลงยอมรับร่วมในสินค้าที่ไทยพึ่งพาการส่งออกในตลาดอาเซียนสูงและถึงรวมถึงข้อตกลงการค้าที่คาดว่าต่างชาติจะขอทำข้อตกลงยอมรับร่วมกับไทย โดยจะพิจารณาจากภavnนำเข้าของไทย ซึ่งกรณีที่ 2 นี้เป็นการทำความตกลงยอมรับร่วมพร้อมกับทั้งอาเซียน (Regionalism)

ซึ่งจากทั้ง 2 กรณีดังกล่าวข้างต้นสามารถสรุปรายการสินค้าที่จะนำมาศึกษาคือสินค้าในหมวด HS 17-23

HS 17 -23 ได้แก่

HS17 ได้แก่ น้ำตาลและขนมที่ทำจากน้ำตาล (ซูการ์คอนแฟกชันเนอร์)

HS18 ได้แก่ โกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้

HS19 ได้แก่ ของปรุงแต่งจากพืช แป้ง สตาร์ช หรือนม ผลิตภัณฑ์อาหารจำพวกเพสทรี

HS20 ได้แก่ ของปรุงแต่งทำจากพืชผัก ผลไม้ ลูกนัต หรือจากส่วนอื่นของพืช

HS21 ได้แก่ ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้ เช่น ชา กาแฟ ที่ผสมได้ทันที มิลค์ ชอส น้ำปลา ซุป ไอศกรีม

HS22 ได้แก่ เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู

HS23 ได้แก่ กากและเศษที่เหลือจากอุตสาหกรรมผลิตอาหาร อาหารที่จัดทำไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์

* สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ โครงการศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบจากการทำความตกลงยอมรับร่วมสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปอาเซียน. บทสรุปผู้บริหาร. (คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) มิถุนายน, ๒๕๕๔. หน้า ๑ - ๗.

กรณีที่ 3 อ้างอิงการศึกษาในกรณีที่ 2 แต่มีการจัดลำดับความสำคัญหากจะดึงเงรจากข้อตกลงยอมรับร่วมในการอบของทวิภาคี ซึ่งกรณีนี้จะนำไปเป็นกรณีทดลอง (Pilot Project) สำหรับการศึกษาความตกลงยอมรับร่วม

โดยในการศึกษานี้มีขั้นตอนการศึกษาอีก 2 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 การหาต้นทุนผลกระทบของการตรวจสอบสินค้าที่ซ้ำซ้อน ทั้งต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อม โดยใช้ข้อมูลจากการสำรวจผู้ประกอบการสินค้าในหมวด HS 17-23 ที่ทำการส่งออกสินค้าไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน

ขั้นตอนที่ 2 นำผลการศึกษาที่ได้จากการสำรวจและการประมาณต้นทุนทั้งที่เป็นทางตรงและที่เป็นทางอ้อมในจากขั้นตอนที่ 1 มาประมวลรวมเข้ากับแบบจำลองการค้าโลก Global Trade Analysis Project (GTAP) และแบบจำลองตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต เพื่อประเมินผลกระทบทั้งผลได้ผลเสียจากการจัดทำความตกลงร่วมในสินค้าผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จระหว่างประเทศไทยและประเทศคู่ค้าในอาเซียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยผลการศึกษสามารถสรุปได้ดังนี้

ในส่วนของต้นทุนที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการตรวจมาตรฐานสินค้าเกษตรซ้ำซ้อนทั้งในกรณีของผู้นำเข้าและผู้ส่งออกจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือต้นทุนทางตรง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการตรวจมาตรฐานสินค้าเกษตร และต้นทุนทางอ้อม ได้แก่ เวลาที่ใช้ในการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรทั้งหมดตามที่ระบุในประเทศผู้นำเข้าตามกรอบการศึกษาของ ของ Walkenhorst and Yasui (2003)

การหาต้นทุนที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการตรวจมาตรฐานสินค้าเกษตรซ้ำซ้อนในงานศึกษาชิ้นนี้จะอาศัยการสำรวจข้อมูลจากผู้ประกอบการสินค้าเกษตรที่ทำการส่งออกสินค้าไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนในหมวด HS 17-23 จำนวนทั้งสิ้น 500 ตัวอย่าง โดยคัดเลือกจากผู้ประกอบการที่ทำการผลิตสินค้าตาม HS17-23 และมีทุนจดทะเบียนตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไปซึ่งจดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม

ในส่วนของต้นทุนทางตรงจากการสำรวจพบว่าผู้ประกอบการมีต้นทุนเฉลี่ยจากการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรร้อยละ 1.93 ของมูลค่าสินค้าทั้งหมด โดยสินค้าที่มีต้นทุนการตรวจสอบมาตรฐานสูงสุดได้แก่ สินค้าประเภทเครื่องดื่ม สุรา และน้ำส้มสายชู (HS22) หากพิจารณาแยกตามประเทศคู่ค้าในกลุ่มอาเซียนแล้วจะพบว่า การส่งออกสินค้าเกษตรไปยังประเทศฟิลิปปินส์จะมีต้นทุนเฉลี่ยในการตรวจสอบสินค้าเกษตรสูงสุดที่อัตราร้อยละ 2.49 ของมูลค่าสินค้า

เมื่อพิจารณาสัดส่วนการตรวจมาตรฐานสินค้าเกษตรซ้ำซ้อนจะพบว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการโดยมากจะทำการตรวจมาตรฐานสินค้าที่ประเทศไทยเท่านั้น กล่าวคือคิดเป็นร้อยละ 66.91 ของผู้ประกอบการทั้งหมด โดยมีสัดส่วนที่ผู้ประกอบการจะต้องตรวจสอบมาตรฐานซ้ำที่ประเทศปลายทางประกอบด้วยคิดเป็นร้อยละ 25.98 ซึ่งผู้ประกอบการจำเป็นจะต้องตรวจมาตรฐานสินค้าเกษตรซ้ำที่ปลายทางเมื่อส่งออกสินค้าไปยังประเทศอินโดนีเซีย หรือคิดเป็นร้อยละ 43.75

หากทำการปรับต้นทุนการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าด้วยสัดส่วนที่ผู้ประกอบการจะต้องทำการตรวจสอบสินค้าเกษตรซ้ำในทั้ง 2 ประเทศจะพบว่าต้นทุนทางตรงจะลดลงจากการทำข้อตกลงฯ

เท่ากับร้อยละ 0.5 โดยสินค้าประเภทเครื่องดื่ม สุรา และน้ำส้มสายชู (HS22) จะได้ประโยชน์สูงสุดจากการปรับลดลงของต้นทุนเท่ากับร้อยละ 1.39

หากพิจารณาในด้านต้นทุนทางอ้อมจะพบว่า ผู้ประกอบการใช้เวลาเฉลี่ยในการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกเท่ากับ 4.85 วัน โดยสินค้าที่ใช้เวลาในการตรวจสอบมาตรฐานนานที่สุดได้แก่เครื่องดื่ม สุรา และน้ำส้มสายชู (HS22) ซึ่งใช้เวลาในการตรวจสอบเฉลี่ย 5.75 วัน ในขณะที่การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรเมื่อส่งออกไปยังประเทศฟิลิปปินส์จะใช้เวลานานที่สุดคือ 5.43 วันโดยเฉลี่ย

จากการใช้แบบจำลอง Augmented Gravity เพื่อพิจารณาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาในกระบวนการการค้าที่มีต่อมูลค่าการส่งออกจะพบว่า การลดลงของเวลาที่ใช้ในการส่งออกสินค้า 1 วัน จะมีผลทำให้มูลค่าการส่งออกสินค้าในหมวด HS17-23 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.008737 ดังนั้นการจัดทำข้อตกลงฯ จะช่วยทำให้ต้นทุนทางอ้อมจากเวลาในการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรซ้ำซ้อนลดลงโดยเฉลี่ยร้อยละ 0.011

การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วมเปรียบเสมือนการปรับปรุงสิ่งกีดขวางความสะดวกทางการค้า และเป็นการจัดตั้งเขตทางการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้น สิ่งดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของการค้าระหว่างประเทศภายในกลุ่มที่มีการยอมรับความตกลงฯ การศึกษาในเชิงปริมาณได้นำผลที่ได้จากการสำรวจและการประมาณต้นทุนทั้งที่เป็นทางตรงและที่เป็นทางอ้อมข้างต้นเข้าประมวลรวมเข้ากับแบบจำลองการค้าโลก Global Trade Analysis Project (GTAP) และแบบจำลองตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต เพื่อประเมินผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับระบบเศรษฐกิจไทยทั้งผลได้และผลเสียจากการจัดทำความตกลงร่วมฯ ในสินค้าผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จระหว่างประเทศไทยและประเทศคู่ค้าในอาเซียน

การศึกษาในเชิงปริมาณเพื่อประเมินผลกระทบจากการทำความตกลงยอมรับร่วมสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปของอาเซียนตามเงื่อนไขสินค้าที่มีความเสี่ยงน้อย (Criteria of Low Risk Foods) ทั้งในกลุ่มสินค้า 1st Priority และ 2nd Priority ของ General Standard for Food Additives (GSFA) พบว่าการจัดทำความตกลงร่วมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสิทธิเป็นบวกแก่ประเทศไทย ทั้งนี้ เป็นผลมาจากต้นทุนการตรวจสอบมาตรฐานสินค้าที่ลดลงจากการยอมรับโดยประเทศคู่ค้าเป็นหลัก ในขณะที่ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงการจ้างงานในภาพรวมและภาคการผลิตที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะสินค้าในหมวด น้ำตาลและขนมที่ทำจากน้ำตาล (HS17) กล้วยและของปรุงแต่งที่ทำจากกล้วย (HS18) และ ของปรุงแต่งจากธัญพืช แป้ง สดาร์ช หรือนม ผลิตภัณฑ์อาหารจำพวกเพสเทอรี (HS19) จะไม่ได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญเนื่องจากกิจกรรมการผลิตและจะมีการส่งออกสุทธิเปลี่ยนแปลงไม่มาก

ผลการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาที่ 3 พบว่า หากพิจารณาตามลำดับความสำคัญโดยพิจารณาจากประเภทกลุ่มสินค้า พบว่า กลุ่มสินค้าที่จะได้ประโยชน์มากจากการความตกลงยอมรับร่วมคือ กลุ่มสินค้าน้ำตาลและขนมที่ทำจากน้ำตาล (HS17) กลุ่มของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้ (HS21) เช่น ซอส

หัวเชื้อของกาแฟและชา และซูป บลซ และรวมถึงกลุ่มเครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู (HS22) ในขณะที่กลุ่มสินค้าที่เกี่ยวข้องกับโกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้ (HS18) จะได้รับผลกระทบในทางลบ (เพียงเล็กน้อย) หากการจัดลำดับความสำคัญการเจรจาเป็นรายประเทศคู่ค้า พบว่าการมีข้อตกลงยอมรับร่วมกับ ประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และกัมพูชาในกลุ่มสินค้าที่มีการค้าขายกันมากจะทำให้ประเทศไทยได้ประโยชน์มาก ในขณะที่การมีข้อตกลงยอมรับร่วมกับประเทศสิงคโปร์อาจส่งผลสุทธิในทางลบให้กับดุลการค้าของไทย

จากผลการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปในประเด็นของ ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย กลุ่มของผู้ที่ได้รับประโยชน์ ผลกระทบต่อภาคประชาชน ทิศทางในการทำ MRA ตลอดจนแนวทางในการเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบ ดังนี้

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย: การจัดทำ MRA ทั้ง 3 กรณีต่างส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจไทย กล่าวคือการทำ MRA จะทำให้ให้ไทยได้ดุลการค้ากับประเทศคู่ค้าเพิ่มขึ้น

กลุ่มของผู้ที่จะได้รับประโยชน์: ในการจัดทำ MRA เป็นรายสินค้านั้นสินค้าที่จะได้รับประโยชน์คือสินค้า น้ำตาลและขนมที่ทำจากน้ำตาล (HS17) ของปรุงแต่งจากพืช ผัก แป้ง สดาร์ช หรือนม ผลิตภัณฑ์อาหารจำพวกเพสเทอรี่ (HS19) ของปรุงแต่งทำจากพืชผัก ผลไม้ ลูกนัต หรือจากส่วนอื่นของพืช (HS20) ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้ เช่น ชา กาแฟที่ผสมได้ทันที ยีสต์ ซอส น้ำปลา (HS21) เครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู (HS22) และ กากและเศษที่เหลือจากอุตสาหกรรมผลิตอาหาร อาหารที่จัดทำไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์(HS23) ซึ่งการทำ MRA จะส่งผลให้ประเทศไทยได้ดุลการค้าในรายการสินค้าเหล่านี้เพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากการทำ MRA คือผู้ที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของรายการสินค้าดังกล่าว

กลุ่มของผู้ที่จะได้รับผลกระทบ: ในการจัดทำ MRA เป็นรายสินค้านั้นสินค้าที่จะได้รับผลกระทบ (ในทางลบ) คือสินค้า โกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้ (HS18) ซึ่งการทำ MRA จะส่งผลให้ประเทศไทยเสียดุลการค้าเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการทำ MRA คือผู้ที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของสินค้าโกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้

ผลกระทบต่อประชาชน: การจัดทำ MRA ทั้ง 3 กรณีต่างส่งผลดีต่อภาคประชาชนของไทย กล่าวคือการทำ MRA จะทำให้ให้สวัสดิการสังคมของคนไทยพบว่ามีค่าเพิ่มขึ้น

ผลกระทบต่อการประกอบอาชีพของประชาชน: การศึกษาในเชิงปริมาณชี้ให้เห็นว่า ผลกระทบต่อการประกอบอาชีพของประชาชนจากการทำ MRA เกิดขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ทิศทางในการเจรจา MRA: หากพิจารณาเป็นรายสินค้าประเทศไทยควรเลือกทำการเจรจาในสินค้า น้ำตาลและขนมที่ทำจากน้ำตาล (HS17) ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่วิโมคได้ (HS21) และเครื่องดื่มสุรา น้ำส้มสายชู (HS22) ซึ่งเป็นกลุ่มสินค้าที่จะได้รับประโยชน์มากกว่าการทำ MRA สำหรับสินค้าโกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้ (HS18) ซึ่งเป็นสินค้าที่ไทยจะเสียประโยชน์จากการทำ MRA นั้น ควรที่จะหามาตรการเยียวยาการรองรับก่อนทำการเจรจา และหากพิจารณาเป็นรายประเทศคู่เจรจาประเทศไทยควรเลือกเจรจากับประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และกัมพูชา ในกลุ่มสินค้าที่มีการค้าขายกันมาก (ยกเว้นสินค้าโกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้, HS18) สำหรับการเจรจากับประเทศสิงคโปร์นั้น อาจจะต้องชะลอไว้ก่อนเนื่องจากผลของการเจรจาอาจส่งผลในทางลบกับไทย

แนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ: สินค้าที่จะได้รับผลกระทบจากการทำ MRA คือ สินค้า HS18 ซึ่งในส่วนของมาตรการเยียวยานั้นโดยปกติสินค้าที่ได้รับผลกระทบจากเจรจการค้าระหว่างประเทศนั้นจะเป็นการขอความช่วยเหลือเป็นโครงการผ่าน 2 กองทุนได้แก่ "กองทุนเพื่อการปรับตัวของภาคการผลิตและบริการที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า" ภายใต้ความรับผิดชอบของกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และ "กองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศ" ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งทั้ง 2 กองทุนดังกล่าวนี้จะให้การช่วยเหลือในรูปแบบของโครงการที่ปรึกษาเพื่อการปรับปรุงการผลิต การแปรรูป และการตลาด และจากผลการศึกษาข้างต้นจะเห็นว่าผลกระทบต่อโกโก้ยังมีไม่มากนัก ดังนั้นมาตรการเยียวยาจึงควรจะใช้วิธีการกระจายข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการนำเข้าดังกล่าวแก่ผู้ปลูก ซึ่งผู้ปลูกโกโก้ของไทยนั้นที่มีปัญหาด้านการตลาดอยู่แล้ว และอาจจะต้องหาพืชประเภทอื่นๆในการปลูกแซมในสวนทดแทน อย่างไรก็ตามผู้ปลูกสามารถรวมกลุ่มเรียกร้องขอโครงการส่งเสริมจากทั้ง 2 กองทุนดังกล่าวข้างต้นได้

ข้อเสนอต่อการจัดทำกรอบเจรจา : สำหรับข้อเสนอต่อการจัดทำกรอบการเจรจาความตกลงยอมรับร่วมสำหรับผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปอาเซียนนั้นสามารถสรุปได้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. ในการกำหนดมาตรฐานที่จะใช้เป็นมาตรฐานกลางสำหรับการเจรจานั้น ควรกำหนดใช้มาตรฐานกลางที่สูงกว่าหรือเทียบเท่ากับมาตรฐานสากลที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อที่จะได้ใช้มาตรฐานกลางสำหรับการจัดทำกรอบเจรจานี้ไปใช้ประโยชน์ในการใช้เป็นมาตรฐานเพื่อการส่งออกสินค้าไปยังประเทศนอกกลุ่มอาเซียนด้วย
2. มาตรฐานของห้องปฏิบัติการสำหรับการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้า และผลการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าจะต้องเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือในระดับสากล

3. ประเทศไทยควรใช้โอกาสนี้ในการเจรจาเพื่อลดอุปสรรคในเรื่องเทคนิคทางการค้าอื่นๆ เช่น เรื่องฉลาก มาตรการสิ่งแวดล้อม ไปพร้อมกันด้วยเพื่อเป็นการเปิดโอกาสในการขจัดมาตรการกีดกันทางการค้าอื่นๆ ในอนาคตออกไปด้วย

4. ควรมีการช่วยเหลือประเทศที่มีความแตกต่างในด้านมาตรฐานสินค้า มาตรฐานห้องปฏิบัติการ มาตรฐานกระบวนการตรวจรับรอง ทั้งในขั้นตอนการผลิตและตรวจฉลากในกลุ่มประเทศลาว กัมพูชา เวียดนาม เพื่อยกระดับให้ประเทศเหล่านี้สามารถตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าให้เท่าเทียมกับประเทศอื่นในอาเซียนได้

5. ควรมีการจัดตั้งองค์กรกลางหรือหน่วยงานกลางระหว่างประเทศในการกำกับ ดูแล ปรับปรุงมาตรฐานกลางที่กำหนดสำหรับการเจรจา ตลอดจนเพื่อใกล้เคียงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติ หลังจากมีข้อตกลงยอมรับร่วมแล้ว

6. การเจรจานั้นควรจะต้องมีการจัดทำโครงการนำร่อง (Pilot Project) เพื่อให้เห็นถึงกระบวนการทำงานและจะได้นำมาปรับปรุงในอนาคต แทนที่จะทำการดำเนินการเจรจาในทุกๆ สินค้ากับทุกประเทศเพราะจะใช้เวลายาวนานมากกว่าที่จะบรรลุผลการเจรจา

7. การเจรจานั้น จะต้องมีส่วนทางเลือก (Tracks) กล่าวคือระดับภูมิภาคอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ ระดับกลุ่มอาเซียน 6 และ ทวิภาคี ตามความพร้อมของแต่ละประเภทสินค้า

ท่าทีของประเทศไทยในการเจรจา : ในส่วนของท่าทีสำหรับการเจรจาของประเทศไทยควรเป็นดังนี้

1. ในการเจรจานั้นเลือกควรเลือกทำการเจรจาในสินค้า น้ำตาลและขนมที่ทำจากน้ำตาล (HS17) ของปรุงแต่งเบ็ดเตล็ดที่บริโภคได้ (HS21) และเครื่องดื่ม สุรา น้ำส้มสายชู (HS22) ก่อนซึ่งเป็นกลุ่มสินค้าที่ไทยจะได้รับประโยชน์มากจากการทำ MRA สำหรับสินค้าโกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้ (HS18) ซึ่งเป็นสินค้าที่ไทยจะเสียประโยชน์จากการทำ MRA นั้น ควรที่จะหามาตรการเยียวยารองรับก่อนทำการเจรจา และหากพิจารณาเป็นรายประเทศคู่เจรจาแล้วประเทศไทยควรเลือกเจรจากับประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และกัมพูชา ในกลุ่มสินค้าที่มีการค้าขายกันมาก (ยกเว้นสินค้าโกโก้และของปรุงแต่งที่ทำจากโกโก้, HS18) สำหรับการเจรจากับประเทศสิงคโปร์นั้นอาจจะต้องชะลอไว้ก่อนเนื่องจากผลของการเจรจาอาจส่งผลในทางลบกับไทย

2. ควรใช้มาตรฐานของห้องปฏิบัติการสำหรับการตรวจรับรองสินค้าของประเทศไทยเป็นตัวกำหนดมาตรฐานของปฏิบัติการกลางในการตรวจรับรอง

3. ประเทศไทยควรมีการรวมกลุ่มพหุมิตรกับประเทศเพื่อนบ้านข้างเคียงซึ่งได้แก่ประเทศ ลาว พม่า กัมพูชา และเวียดนาม เพื่อใช้ประโยชน์จาก MRA โดยให้ประเทศไทยเป็นฐานในการแปรรูปสินค้า ซึ่งใช้วัตถุดิบจาก 4 ประเทศดังกล่าว

4. ในการจัดลำดับการเลือกชนิดเลือกสินค้าที่ไทยจะนำมาเจรจาในเนอจากจะพิจารณาจาก สินค้าที่เราได้ประโยชน์จากการทำ MRA แล้ว ควรที่จะพิจารณาสินค้าที่ไทยมีความสามารถในการผลิต ซึ่งได้แก่ สินค้าที่มีการแปรรูปอย่างง่าย มาประกอบการเลือกรายการสินค้าที่จะนำมาเจรจาดัง

5. ในฐานะที่ประเทศไทยมีความสามารถในการผลิตอาหารอยู่แล้วก็ควรที่จะยกระดับมาตรฐาน สำหรับการผลิตอาหารฮาลาล เพื่อที่จะได้เป็นศูนย์กลางฮาลาลในภูมิภาคนี้ด้วย

6. ประเทศไทยต้องมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปสู่มาตรฐานที่สูงขึ้น โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) สำนักมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) สถาบันอาหาร สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) กรมวิชาการ เกษตร เป็นต้น ต้องมีความพร้อมที่จะเดินหน้าและปฏิบัติตามข้อตกลง MRA

มาตรฐานด้านยานยนต์ของไทย

มาตรฐานความปลอดภัยยานยนต์

ปัจจุบันในส่วนของยานยนต์ระดับนานาชาตินั้นมีมาตรฐานความปลอดภัยที่สำคัญๆ ที่ใช้อ้างอิงกันอย่างแพร่หลายอยู่สอง มาตรฐาน คือ มาตรฐาน UN/ ECE ที่มีการนำมาใช้ในกลุ่มประเทศยุโรป ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย ฯลฯ และมาตรฐาน FMVSS ที่มีการนำมาใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา(เรียกว่า CMVSS) อย่างไรก็ตามทิศทางของมาตรฐานยานยนต์นั้นมีแนวทางในการทำ Harmonization ให้เป็นหนึ่งเดียวทั่วโลก โดยมาตรฐานที่มีการนำมาใช้อ้างอิงเพื่อทำ Harmonization ก็คือมาตรฐาน UN/ ECE โดยได้มีความคืบหน้าไปในระดับหนึ่งแล้ว

อย่างไรก็ตามก็ได้มีความพยายามในการรวมมาตรฐาน ECE และ FMVSS ให้เป็นมาตรฐาน GTR(Global Technical Regulation)ที่เป็นหนึ่งเดียวในโลก และได้มีการรวมไปแล้วในบางมาตรฐาน เช่นเดียวกัน สำหรับอุปสรรคสำคัญในการรวมสองมาตรฐานดังกล่าวเข้าด้วยกันก็คือวิธีทดสอบที่ แตกต่างกันนั่นเอง

มาตรฐานยานยนต์ของไทยในปัจจุบัน

หน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องมาตรฐานยานยนต์หลักๆได้แก่ กรมการขนส่งทางบก สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกรมควบคุมมลพิษ โดยกรมการขนส่งทางบก มีหน้าที่ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับยานยนต์เพื่อใช้ในการจดทะเบียน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีหน้าที่ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมสำหรับชิ้นส่วนยานยนต์ รวมถึงมาตรฐานไอเสียรถยนต์ ส่วนกรมควบคุมมลพิษนั้น มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน ดังกล่าว มีแนวโน้มในการปรับปรุงมาตรฐานความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมยานยนต์ตามมาตรฐาน UN/ECE ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้กับผู้ใช้รถใช้ถนนให้มากขึ้น เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิตชิ้นส่วนภายในประเทศ ป้องกันการนำเข้าสินค้าด้วยคุณภาพจากต่างประเทศ รวมถึงให้เป็นไปตามแนวโน้มของทิศทางโลกซึ่งจะมีการทำ Harmonization ด้านมาตรฐาน (การใช้มาตรฐานเดียวกัน)

ในส่วนการทำ Harmonization ของมาตรฐานนั้น ประเทศไทยได้มีการเข้าไปลงนาม 1958 agreement แล้วเมื่อ เดือนพฤษภาคม พ.ศ 2549 แต่ยังไม่ีผลในทางปฏิบัติ เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มี การลงนามในมาตรฐานใดๆ

ปัจจุบันหน่วยงานของไทยที่มีการดำเนินงานเกี่ยวกับมาตรฐานยานยนต์ และที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

กรมการขนส่งทางบก

มีอำนาจดำเนินการโดยใช้พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และ ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ในการกำหนดและควบคุมรถที่จดทะเบียนให้มีความปลอดภัย

โดยแนวทางในการกำหนดมาตรฐานของกรมการขนส่งทางบก นั้น ก็มีการนำมาตรฐาน UN/ECE มาใช้เป็นแนวทาง เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนน รวมถึงให้ทันกับการพัฒนาเทคโนโลยีของยานยนต์

โดยขณะนี้ สำนักวิศวกรรมและความปลอดภัย กรมการขนส่งทางบกได้มีความคืบหน้าในการปรับปรุงระบบมาตรฐานของกรมการขนส่งทางบก ดังนี้

1. ดำเนินการแก้ไขกฎกระทรวงฉบับที่ 22 ตาม พ.ร.บ.รถยนต์ และมีผลทางกฎหมายแล้ว โดยในกฎกระทรวงได้มีการแก้ไขสาระสำคัญ เช่น

- เพิ่มรายการส่วนควบที่สำคัญ
- กำหนดรายละเอียดไว้ในประกาศเพื่อความสะดวกในการแก้ไข
- แก้ไขให้สอดคล้องกับที่คณะทำงานข้อกำหนดดำเนินการอยู่
- เพิ่มอำนาจในการให้ความเห็นชอบ

2. กำลังดำเนินการ ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการรับรองแบบ ส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถยนต์

สาระสำคัญของร่างประกาศฉบับนี้ ประกอบด้วย

1. ประกาศนี้จะใช้กับส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถยนต์ส่วนบุคคล รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด รถยนต์รับจ้าง และรถยนต์บริการ ภายใต้พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2552

2. การรับรองแบบ หมายถึง กระบวนการพิจารณาตรวจสอบและรับรองว่าแบบของส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์ของรถ มีคุณสมบัติ คุณลักษณะ สมรรถนะ การทำงาน หรือการติดตั้งถูกต้องครบถ้วนและเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมฯที่เกี่ยวข้อง

3. ขั้นตอนในการรับรองแบบประกอบด้วย การทดสอบ และการตรวจโรงงาน โดยเมื่อได้รับการรับรองแล้วก็จะต้องมีขั้นตอนของการรับรองการผลิต(การทดสอบ และการตรวจโรงงาน) ด้วย

4. จะมีการยกเว้นหรือผ่อนผันหลักเกณฑ์ให้กับรถที่ผลิตหรือนำเข้าจำนวนน้อย

5. ประกาศฉบับนี้ได้เปิดโอกาสให้หน่วยตรวจที่ได้รับรองระบบ ISO/IEC 17020 และห้องทดสอบที่ได้รับการรับรอง ISO/IEC 17025 สามารถขึ้นทะเบียนและสามารถทำการตรวจสอบ ทดสอบแทนที่กรมการขนส่งทางบกได้

อนึ่งในการผลิตหรือนำเข้ารถยนต์เพื่อจำหน่าย นั้น รถยนต์รุ่นนั้น และ/หรือชิ้นส่วนต้องผ่านการรับรอง ตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) ที่เป็นมาตรฐานบังคับ เพื่อขออนุญาตผลิต หรือนำเข้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ สำหรับในกรณีของรถยนต์ที่จะสามารถวิ่งได้ในถนนสาธารณะ ก็ต้องผ่านขั้นตอนการจดทะเบียนจากกรมการขนส่งทางบก ก่อน โดย การจดทะเบียนนั้นก็ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การใช้งานโดยมีพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องควบคุมอยู่คือพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และ ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 ทั้งนี้ รายละเอียดเป็นไปตามตารางล่าง

หัวข้อขอการรับรอง	หน่วยงานรับผิดชอบ	ขั้นตอนดำเนินงาน
1. ขออนุญาตผลิตหรือนำเข้ารถยนต์และ หรือชิ้นส่วนเพื่อจำหน่ายในประเทศ	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	<p>ในกรณีที่ เป็นมาตรฐานบังคับผู้ยื่นคำขอจะต้องผ่านกระบวนการ 2 อย่างคือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทดสอบผลิตภัณฑ์ตามมอก.ที่เกี่ยวข้อง - ตรวจโรงงานตามระบบคุณภาพ 10 ข้อ - ยานยนต์ที่จะวิ่งบนถนนสาธารณะได้ จะต้องผ่านกระบวนการของการจดทะเบียนจากกรมการขนส่งทางบกก่อน - โดยสาระสำคัญคือตรวจด้านความปลอดภัยของยานยนต์ และส่วนควบโดยมีพ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้องคือพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และ ตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง <p>ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การใช้งาน อาทิ ถ้าใช้งานส่วนบุคคลก็ต้องเป็นไปตามพ.ร.บ.รถยนต์ เช่น รถยนต์นั่งเป็นต้น ถ้าเป็นรถที่ใช้ในเชิงพาณิชย์ก็ต้องเป็นไปตามพ.ร.บ.ขนส่งทางบก เช่น รถบรรทุก หรือ รถกระบะ เป็นต้น</p>
2. ขออนุญาตจดทะเบียนยานยนต์จาก กรมการขนส่งทางบก	กรมการขนส่งทางบก	

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มีอำนาจดำเนินการโดยใช้พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ทั้งด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมสำหรับชิ้นส่วน

ยานยนต์ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค และเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ อย่างเช่น มาตรฐานไอเสียรถยนต์

มาตรฐานด้านไอเสียรถยนต์และจักรยานยนต์

การบังคับใช้มาตรฐานเกี่ยวกับสารมลพิษจากยานยนต์เป็นไปตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ครอบคลุมรถยนต์ดีเซลขนาดใหญ่ รถยนต์ดีเซลขนาดเล็ก รถยนต์เบนซิน และรถจักรยานยนต์ ซึ่งบังคับใช้มาเป็นระดับ ๆ ตั้งแต่ปี 2536 ตามขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีโดยอิงมาตรฐานของยุโรป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) รถยนต์ใหม่ที่ใช้เครื่องยนต์เบนซิน มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในเรื่องนี้มีขอบข่ายครอบคลุมเฉพาะรถยนต์นั่ง รถบรรทุก และรถยนต์นั่งที่ดัดแปลงจากรถบรรทุกที่มีมวลเต็มอัตราบรรทุก (น้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุก) ไม่เกิน 3,500 กิโลกรัม การกำหนดมาตรฐานมีความเข้มงวดขึ้นเป็นลำดับ

โดยเริ่มประกาศมาตรฐานระดับที่ 1 (มอก.1085-2535) เป็นมาตรฐานทั่วไป เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2535 หลังจากนั้น ได้มีการประกาศบังคับใช้มาตรฐานระดับที่ 2 เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2536 และมาตรฐานระดับที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 29 สิงหาคม 2538 ซึ่งมาตรฐานนี้มีความเข้มงวดขึ้นเฉพาะรถยนต์นั่งไม่เกิน 6 ที่นั่ง เท่านั้น ต่อมาได้ประกาศบังคับใช้มาตรฐานระดับที่ 4 ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2540 เพื่อให้ครอบคลุมสำหรับ รถตู้ รถปิคอัพ และรถดัดแปลงต่างๆ

ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้มาตรฐานระดับที่ 7 (มอก.2160-2546) แล้วตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2548 ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน Euro III

ทั้งนี้ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีแผนในการบังคับใช้มาตรฐานระดับที่ 8 (Euro IV) ในปี พ.ศ. 2555

(2) รถยนต์ใหม่ขนาดเล็กที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในเรื่องนี้มีขอบข่ายครอบคลุมเฉพาะรถยนต์นั่งไม่เกิน 9 ที่นั่ง รถบรรทุกที่มีมวลเต็มอัตราบรรทุก (น้ำหนักกรรวมน้ำหนักบรรทุก) ไม่เกิน 3,500 กิโลกรัม และรถยนต์นั่งดัดแปลงจากรถบรรทุกที่มีมวลเต็มอัตราบรรทุกไม่เกิน 3,500 กิโลกรัม (ไม่จำกัดจำนวนที่นั่ง) การกำหนด มาตรฐานมีความเข้มงวดขึ้นเป็นลำดับ

โดยเริ่มประกาศบังคับใช้มาตรฐานระดับที่ 1 (มอก.1140-2536) ตั้งแต่วันที่ 23 มิถุนายน 2536 และมาตรฐานระดับที่ 2 ตั้งแต่วันที่ 31 สิงหาคม 2538 มาตรฐานนี้มีความเข้มงวดขึ้นเฉพาะรถยนต์นั่งไม่เกิน 6 ที่นั่ง ต่อมาได้ประกาศบังคับใช้มาตรฐานระดับที่ 3 ตั้งแต่วันที่ 12 สิงหาคม 2539 เพื่อให้ครอบคลุมสำหรับ รถตู้ รถปิคอัพ และรถดัดแปลงต่างๆ

ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้มาตรฐานระดับ 6 (มอก.2155-2546) ตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2548 ตามมาตรฐาน Euro III

และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีแผนในการบังคับใช้มาตรฐานระดับที่ 7(Euro IV) ในปี พ.ศ. 2555 เช่นเดียวกัน

(3) รถยนต์ใหม่ขนาดใหญ่ที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในเรื่องนี้มีขอบข่ายครอบคลุมเฉพาะรถยนต์นั่งเกิน 9 ที่นั่ง และรถบรรทุกที่มีมวลเต็มอัตราบรรทุก (น้ำหนักโดยรวม น้ำหนักบรรทุก) เกิน 3,500 กิโลกรัม มีการออกประกาศมาตรฐานระดับที่ 1 (มอก.1180-2536) เป็นมาตรฐานทั่วไป และบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2536 ต่อมาคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้มีมติให้บังคับใช้มาตรฐานระดับที่ 2 (EURO I) ตั้งแต่วันที่ 25 ธันวาคม 2538

ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้มาตรฐานระดับที่ 4 (มอก. 2315-2551) ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2552ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน Euro III

(4) รถจักรยานยนต์ใหม่ มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมในเรื่องนี้มีขอบข่ายครอบคลุมเฉพาะรถจักรยานยนต์สองล้อ ที่มี มวลรถเปล่า (น้ำหนักรถไม่รวมน้ำหนักบรรทุก) น้อยกว่า 400 กิโลกรัม มีความเร็วออกแบบสูงสุดมากกว่า 50 กิโลเมตรต่อชั่วโมง และมีปริมาตรกระบอกสูบมากกว่า 50 ลูกบาศก์เซนติเมตร

การกำหนดมาตรฐาน เริ่มบังคับใช้มาตรฐานระดับที่ 1(มอก.1105-2535) ตั้งแต่วันที่ 23 พฤศจิกายน 2535 หลังจากนั้นได้ประกาศบังคับใช้มาตรฐานระดับที่ 2 เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2536 ต่อมา สมอ. ได้ออกประกาศบังคับใช้มาตรฐานระดับที่ 3 และระดับที่ 4 สำหรับรถจักรยานยนต์ทุกขนาด ตั้งแต่วันที่ 24 มิถุนายน 2539 และ ตั้งแต่วันที่ 18 ตุลาคม 2542 ตามลำดับ

ปัจจุบันได้มีการประกาศใช้มาตรฐานระดับ 6 (มอก.2350-2551) ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2552 ที่ผ่านมาซึ่งเป็นไปตามมาตรฐาน Euro III

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศยานยนต์ สถาบันยานยนต์ “มาตรฐานยานยนต์ของไทย”(ออนไลน์) วันที่สืบค้นข้อมูล ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕, เข้าถึงได้จาก <http://data.thaiauto.or.th/iu3/>

มาตรฐานยานยนต์ของไทยกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์

1. สรุปลำดับวิวัฒนาการของมาตรฐานยานยนต์ที่สำคัญ มีดังนี้

- พ.ศ. 2535 บังคับใช้มาตรฐานไอเสียรถจักรยานยนต์ระดับที่ 1 (มอก.1105-2535)
- พ.ศ. 2535 ประกาศมาตรฐานไอเสียรถยนต์เบนซินระดับที่ 1 (มอก.1085-2535) เป็นมาตรฐานทั่วไป เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน
- พ.ศ. 2536 ประกาศบังคับใช้มาตรฐานไอเสียรถยนต์เบนซินระดับที่ 2
- พ.ศ. 2536 ประกาศมาตรฐานไอเสียรถยนต์ดีเซลขนาดใหญ่ระดับที่ 1 (มอก.1180-2536) เป็นมาตรฐานทั่วไป และบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2536
- พ.ศ. 2536 ประกาศบังคับใช้มาตรฐานไอเสียรถยนต์ดีเซลขนาดเล็กระดับที่ 1 (มอก.1140-2536)
- พ.ศ. 2537 บังคับใช้มาตรฐานกระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์(มอก.196-2536, มอก.197-2536 และ มอก.198-2536)
- พ.ศ. 2537 บังคับใช้ท่อไอเสียรถจักรยานยนต์(มอก. 341-2528)
- พ.ศ. 2540 บังคับใช้หมวกนิรภัยสำหรับผู้ใช้งานพาหนะ(มอก. 369-2539)
- พ.ศ. 2543 บังคับใช้มาตรฐานไอเสียรถยนต์ดีเซลขนาดใหญ่ระดับที่ 3 (มอก.1295-2541)
- พ.ศ. 2548 บังคับใช้มาตรฐานไอเสียรถยนต์เบนซินระดับที่ 7 (มอก.2160-2546)
- พ.ศ. 2548 บังคับใช้มาตรฐานไอเสียรถยนต์ดีเซลระดับที่ 6 (มอก.2155-2546)
- พ.ศ. 2548 บังคับใช้มาตรฐานไอเสียรถจักรยานยนต์ระดับที่ 5 (มอก.2130-2545)
- พ.ศ. 2549 ไทยเข้าร่วมเป็นภาคี 1958 Agreement
- พ.ศ. 2551 บังคับใช้มาตรฐานยางในรถจักรยานยนต์ (มอก. 683-2530)

2. มาตรฐานยานยนต์ของไทยกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย

จากที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าหน่วยงานในประเทศไทยที่เป็นผู้กำหนดมาตรฐานด้านยานยนต์และข้อบังคับต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกรมการขนส่งทางบก หรือสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ล้วนแต่มีแนวทางในการนำมาตรฐาน UN/ECE มาเป็นแนวทาง ซึ่งเป็นไปตามทิศทางของการทำ Harmonization ด้านมาตรฐานยานยนต์ให้เป็นหนึ่งเดียวทั่วโลกโดยในอนาคต นั้น ข้อตกลงต่าง ๆ อาทิ 1958 agreement, ACCSQ ก็จะมีการนำมาใช้มากขึ้นเรื่อย ๆ ในระดับสากล ซึ่ง ทิศทางในอนาคตไม่เพียงแต่มาตรฐาน UN/ECE ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย เท่านั้น ที่มีความสำคัญ แต่มาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม อาทิ End-of-Life Vehicle (ELV) ซึ่งเป็นมาตรการจัดการยานยนต์ที่หมดอายุกำหนดให้ชิ้นส่วนยานยนต์ต้องไม่มีโลหะหนัก 4 ชนิด ได้แก่ ตะกั่ว พรอท แคดเมียม และโครเมียม+6 ก็มีความสำคัญมากขึ้นเช่นกัน โดยปัจจุบันได้มีการบังคับใช้แล้วในประเทศกลุ่มสหภาพยุโรป

ประเด็นด้านมาตรฐานต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น นั้น เป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรม ยานยนต์ไทย จะต้องพิจารณาปรับตัวเพื่อให้สามารถผลิตสินค้าได้สอดคล้องกับมาตรฐานที่เข้มงวดขึ้น รวมถึงสร้างความแข็งแกร่งให้กับผู้ผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ไทย ทั้งด้านบุคลากร และการทดสอบที่รองรับพัฒนาการของมาตรฐานที่จะมีขึ้น ต่อไป

ในขณะเดียวกัน จากสถานการณ์ปัจจุบัน อุตสาหกรรมยานยนต์โลกได้เผชิญกับประเด็นท้าทายหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจโลก ประเด็นเรื่อง Global Warming และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความผันผวนของราคาพลังงาน ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในรถยนต์ ปัจจัยเหล่านี้ ส่งผลให้ภาพรวมของอุตสาหกรรมยานยนต์ ของโลกและของประเทศไทย เปลี่ยนแปลงไป เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับผลกระทบดังกล่าว กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดการประชุม เรื่อง ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย ขึ้นเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2552 โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการคลัง กระทรวงพลังงาน และผู้ผลิตภาคอุตสาหกรรม (ยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์) ร่วมกันจัดทำทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไทย

จากมติการประชุมในครั้งนั้น สรุปได้ว่า ภาครัฐและภาคเอกชนมองทิศทางของอุตสาหกรรม ยานยนต์ในอนาคตในระยะยาวไปในแนวทางเดียวกัน คือ มุ่งเน้นในทิศทางการพัฒนา Efficiency และ มีทิศทางการพัฒนาจาก Internal Combustion Engine (ICE) ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า (Electric Motor) เช่น รถยนต์ Fuel Cell, Electric Vehicle และ Plug-in Hybrid เนื่องจาก การทำงานของมอเตอร์ไฟฟ้ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเครื่องยนต์สันดาปภายใน รวมทั้ง ประเด็นเรื่องปัญหามลพิษและการรักษาสิ่งแวดล้อม แต่อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนผ่านไปสู่เทคโนโลยีแบบ Electric Motor ยังคงต้องใช้ระยะเวลา โดยผู้ผลิตรถยนต์แต่ละรายเลือกใช้เทคโนโลยี In Between ที่แตกต่างกัน

3.ความร่วมมือด้านมาตรฐานระหว่างประเทศ

1. WP29/1958 agreement/1998 agreement

ปัจจุบันได้มีการทำ Harmonization ในส่วนของมาตรฐานด้านยานยนต์มากขึ้น โดยสหประชาชาติ ได้มีคณะทำงานคณะที่ 29 หรือ WP29 (Working Party 29) ทำหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานด้านยานยนต์ที่เรียกว่ามาตรฐาน UN/ECE ปัจจุบันมีประเทศที่เป็นสมาชิกไม่เฉพาะในกลุ่มประเทศยุโรป แต่ยังครอบคลุมในอีกหลายประเทศทั่วโลกรวมทั้งประเทศญี่ปุ่น นอกจากนี้ ในภาคี WP29 นี้ยังมีข้อตกลงย่อย ๆ ที่สำคัญ อาทิ

1) ข้อตกลง 1958 Agreement ซึ่งถ้าสมาชิกในภาคี WP29 ประเทศ ไต้หวันนามข้อตกลงในมาตรฐานได้แล้ว แสดงว่าสามารถยอมรับผลการทดสอบระหว่างประเทศที่ลงนามข้อตกลงในมาตรฐานเดียวกันได้

ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 48 ประเทศ และประเทศไทยได้ลงนามเป็นสมาชิก 1958 Agreement แล้วเมื่อเดือนพฤษภาคม 2549 โดยใช้รหัส E53

2) ข้อตกลง 1998 Agreement เป็นข้อตกลงที่เกี่ยวกับข้อกำหนดทางด้านเทคนิค ซึ่งถ้าสมาชิกในภาคี WP29 ประเทศใดลงนามข้อตกลง 1998 Agreement ในมาตรฐานตัวใด ก็จะสามารถเข้าไปร่วมร่างแก้ไข เพิ่มเติมมาตรฐานนั้น ๆ ได้ โดยมาตรฐานที่ใช้เป็นมาตรฐาน GTR ซึ่งปัจจุบันมีมาตรฐานที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว คือ มาตรฐาน ECE/TRANS/132 - Global technical regulations for wheeled vehicles, equipment and parts which can be fitted and/or be used on wheeled vehicles และมีสมาชิก 31 ประเทศ

2. ACCSQ

จากการก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน (Association of Southeast Asian Nation, ASEAN) โดยมีวัตถุประสงค์หลักในหลายๆด้าน ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและความช่วยเหลือกันด้านเศรษฐกิจ ในการทำงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ข้างต้น คณะมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน จึงมีมติให้ก่อตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพอาเซียน (ASEAN Consultative Committee for Standards and Quality, ACCSQ) ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ ที่สำคัญ คือ เพื่ออำนวยความสะดวกและจัดอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าทางด้านมาตรฐานและ การตรวจประเมินเพื่อรับรอง ตลอดจนวางแนวทางและแผนงานในการสนับสนุนการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน คณะทำงานใน ACCSQ มีหลายกลุ่มย่อย หนึ่งในนั้น คือ คณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (Product Working Group on Automotive, APWG) การทำงานของ APWG เป็นความร่วมมือของภาครัฐ แต่ก็เปิดรับความคิดเห็นจากภาคเอกชน ด้วยเช่นเดียวกัน จะเห็นได้จากการเชิญตัวแทนจาก ASEAN Automotive Federation หรือ AAF เข้าร่วมเพื่อแจ้งให้ทราบถึงนโยบายของผู้ผลิตยานยนต์ในอาเซียน เป้าหมายสำคัญของ APWG คือ การทำ MRA ด้านมาตรฐาน ยานยนต์ ซึ่งปัจจุบันได้มีการนำมาตรฐาน UN/ECE มาใช้เป็นแนวทางร่วมกัน

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศยานยนต์ สถาบันยานยนต์ "มาตรฐานยานยนต์ของไทย"(ออนไลน์) วันที่สืบค้นข้อมูล ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕, เข้าถึงได้จาก <http://data.thaiauto.or.th/iu3/>

มาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์ ยานยนต์ กับ AEC

บทนำ

ทุกวันนี้มักจะได้ยินบุคคลในวงการต่าง ๆ ทั้งหน่วยงานราชการรัฐวิสาหกิจ ภาคอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย ต่างพูดถึงและเตรียมตัวที่จะร่วมกับ AEC (ASEAN Economic Community) หรือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะเห็นว่า TV ออกอากาศทุกวันตอนเช้า เกี่ยวกับกิจกรรม ASEAN และตอนบ่าย ๆ หรือเย็น จะมี Asia Connect เพื่อเผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มประเทศ ASEAN เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของ ASEAN ที่วางไว้คือ One Vision, One Identity, One Community.

ในการประชุมสุดยอดผู้นำ ASEAN (ASEAN Summit) ได้วางเป้าหมายไว้ว่าจะแล้วเสร็จเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี ๒๐๒๐ แต่ได้รับเป้าหมายเร็วขึ้น ๕ ปี เป็นวันที่ ๑ มกราคม ๒๐๑๕ มีวัตถุประสงค์คือ การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจของสมาชิกอาเซียน โดยมีตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุนและแรงงานฝีมืออย่างเสรี

ASEAN ได้จัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area - AFTA) ขึ้นในปี ๑๙๙๒ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการค้าเสรีในภูมิภาคอาเซียนและอำนวยความสะดวกแก่การค้าในภูมิภาค ในด้านการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการเงินทุนและบุคคลผ่านพรมแดนไปได้อย่างเสรี การลด หรือยกเลิกอัตราภาษีศุลกากร การลดอุปสรรคอันเนื่องมาจากกฎระเบียบทางเทคนิค

ในการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Ministers - AEM) เมื่อเดือนตุลาคม ๑๙๙๒ มีมติให้จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของ ASEAN (ASEAN Consultative Committee for Standards and Quality - ACCSQ) เพื่ออำนวยความสะดวกในการขจัดอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barrier to Trade - TBT) ทางด้านมาตรฐานเพื่อตรวจประเมินเพื่อการรับรอง ตลอดจนการวางแนวทางและแผนงานในการสนับสนุนการจัดตั้ง AFTA

การดำเนินงานของ ACCSQ ตามแผนปฏิบัติการที่วางไว้ คือ การปรับมาตรฐานทางผลิตภัณฑ์ที่มีความสำคัญในลำดับต้น ๒๐ ผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศ การดำเนินการตามกรอบความตกลงการยอมรับร่วม (Mutual Recognition Agreement - MRA) โดยเริ่มจากสาขาที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญ การส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางด้านเทคนิคและการทดสอบในห้องปฏิบัติการ ให้ยึดหลักการและแนวทางที่มาตรฐานสนับสนุนให้เครือข่ายข้อมูลทางด้านมาตรฐานและกฎระเบียบทางวิชาการ

กลุ่มผลิตภัณฑ์ในลำดับความสำคัญต้น ๆ ได้ตั้งคณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ (Product Working Group - PWG) ขึ้นภายใต้ ACCSQ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรฐานที่กำหนดใน Roadmap ของแต่ละกลุ่มเพื่อนำไปสู่การเป็น AEC ต่อไป

ที่มา : รศ. พูลพร แสงบางปลา นายกิตติศักดิ์ สมาคมมาตรฐานและคุณภาพแห่งชาติ

ในการประชุม ACCSQ เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๐๐๔ เป็นขอให้จัดตั้งคณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (Automotive Product Working Group - APWG) โดยมี Indonesia เป็นประธานและ Thailand เป็นประธานร่วม มีหน้าที่หลักในการพิจารณาดำเนินการด้านมาตรฐานและรับรองสำหรับผลิตภัณฑ์ กำหนด Roadmap และจัดทำ MRA เพื่อนำไปสู่การเป็น AEC ในเดือนมกราคม ๒๐๑๕

มาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์

คณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (Automotive Product Working Group - APWG) ได้มีการจัดการประชุมโดยมีผู้แทนจาก ๑๐ ประเทศอาเซียนเข้าร่วมเพื่อจัดอุปสรรคทางด้านเทคนิคต่อการค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยานยนต์ ได้ร่างกิจกรรมหลักที่ต้องพิจารณา คือ

๑. แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านมาตรฐาน
๒. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงาน
๓. การ Harmonize มาตรฐานของประเทศสมาชิก
๔. การทำ MRA ร่วมกัน ด้านกิจกรรมมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยานยนต์
๕. กำหนด Roadmap/Time table ของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินการต่อไป
๖. การเตรียมความพร้อมด้าน Infrastructure เพื่อมุ่งสู่การเป็น AEC ในปี ๒๐๑๕

APWG ได้ประชุมมาตั้งแต่มีนาคม ๒๕๐๕ จนถึงปัจจุบันรวม ๑๔ ครั้ง ได้มีการกำหนดให้รับ Economic Commission for Europe (ECE) Regulation ภายใต้กรอบของ ๑๙๕๘ Agreement ซึ่งเป็นข้อกำหนดระดับสากลทางด้านผลิตภัณฑ์ยานยนต์ โดยลำดับความสำคัญใน ๑๙ รายการก่อน

ผลิตภัณฑ์ ๑๙ รายการที่ MRA ครอบคลุมนั้น คณะทำงาน APWG ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลมาตรฐาน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและกำหนดทิศทางเพื่อ Harmonize แล้ว คณะทำงานได้จัดทำร่าง MRA โดยมีการประชุมไปแล้ว ๕ ครั้ง และสรุปทำการ MRA ของกลุ่มประเทศอาเซียนเพื่อเสนอ ACCSQ ต่อไป ซึ่งคาดว่าจะสามารถเซ็น MRA ระหว่างประเทศอาเซียน ในต้นเดือนมกราคม ๒๐๑๒ นี้

ผลิตภัณฑ์ ๑๙ รายการที่ MRA ครอบคลุม

	Product	ECE NO.	Series Available	Series Needed
๑	Braking	R๑๓	๑๓.๑๐, ๑๓.๑๑	๑๓.๐๐-๑๓.๐๙
๒	H-Braking	R๑๓H1	๑๓H.๐๐ sup ๙	๑๓ sup ๑-๘
๓	Safety Belt Anchorage	R๑๔	๑๔.๐๖	๑๔.๐๐-๑๔.๐๕
๔	Safety Belt	R๑๖	๑๖.๐๕	๑๖.๐๐-๑๖.๐๔
๕	Seats	R๑๗	๑๗.๐๗	๑๗.๐๐-๑๗.๐๖
๖	Head Restraint	R๑๕	๑๕.๐๔	๑๕.๐๐-๑๕.๐๓
๗	Pneumatic Tire	R๓๐	๓๐.๐๒	๓๐.๐๑
๘	Speedometer	R๓๙	๓๙.๐๐ sup ๕	๓๙.๐๐ sup ๑-๔
๙	Exh. Emission (L Category)	R๔๐	๑๐.๐๑	๔๐.๐๐
๑๐	Noise (Lcategory)	R๔๑	๔๑.๐๓	๔๑.๐๐-๔๑.๐๒
๑๑	Safety Glass	R๔๓	๔๓.๐๐ sup ๑๒	๔๓.๐๐ sup ๑-๑๑
๑๒	Rear View Mirror	R๔๖	๔๖.๐๒	๔๖.๐๐-๔๖.๐๑
๑๓	Diesel Smoke	R๔๙	๔๙.๐๕	๔๙.๐๐ ๔๙.๐๔
๑๔	Noise	R๕๑	๕๑.๐๒	๕๑.๐๐-๕๑.๐๑
๑๕	Pneumatic Tire (Commercial)	R๕๔	๕๔.๐๐ sup ๑๗	๕๔.๐๐ sup ๑-๑๖
๑๖	Control Tell-Tale	R๖๐	๖๐.๐๐ sup ๓	๖๐.๐๐ sup ๑,๒
๑๗	Tire (L Category)	R๗๕	๗๕.๐๐ sup ๑๓	๗๕.๐๐ sup ๑,๑๒
๑๘	Steering Equipment	R๗๙	๗๙.๐๑	๗๙.๐๐
๑๙	Exhaust Emission	R๘๓	๘๓.๐๕	๘๓.๐๐-๘๓.๐๔

ชุมชนเศรษฐกิจอาเซียนและพันธมิตร

APWG ได้เชิญ ASEAN Automotive Federation (AAF) เข้าร่วมประชุมใน APWG ด้วยทุก
ครั้ง เพื่อเสนอนโยบายของผู้ผลิตยานยนต์ในอาเซียน ซึ่งเน้นไปใน ๓ ด้าน คือ

๑. สิ่งแวดล้อมและเชื้อเพลิงทดแทน
๒. ด้านการรับรองตาม ECE Regulation ภายใต้กรอบ ๑๙๕๘ Agreement
๓. ด้านความปลอดภัย

APWG ยังได้เชิญผู้แทนประเทศอเมริกา ญี่ปุ่นและยุโรป มาร่วมจัดสัมมนาและบรรยายใน
เรื่องต่าง ๆ เช่น ๑๙๕๘ Agreement, Type Approval System, ๑๙๙๘ Agreement และ WP๒๙ เป็นต้น

ในอนาคตอาจจะมี ASEAN+๓ (ญี่ปุ่น อินเดีย ออสเตรเลีย) หรือ ASEAN+๖ (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์) ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับนโยบายการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน (ASEAN SUMMIT)

ครั้งที่	ประเทศ	Schedule	ครั้งที่	ประเทศ	Schedule
๑	Jakarta-Indonesia	๓/๒๐๐๕	๑๐	Chiangmai-Thailand	๑/๒๐๑๐
๒	Jakarta-Indonesia	๗/๒๐๐๕	๑๑	Nang Pyi Taw-Myanmar	๕/๒๐๑๐
๓	Penang-Malaysia	๓/๒๐๐๖	๑๒	Dusit Thani-Philippines	๑๑/๒๐๑๐
๔	Manila-Philippines	๗/๒๐๐๖	๑๓	Hanoi-Vietnam	๕/๒๐๑๑
๕	Bangkok-Thailand	๓/๒๐๐๗	๑๔	Brunei	๑๐/๒๐๑๑
๖	Hanoi-Vietnam	๗/๒๐๐๗	๑๕	Cambodia	๓/๒๐๑๒
๗	Kuala Lumpur-Malaysia	๔/๒๐๐๘	๑๖	Indonesia	
๘	Vientiane-Lao PDR	๘/๒๐๐๘	๑๗	Lao	
๙	Singapore	๔/๒๐๐๙	๑๘	Malaysia	

สรุป

ในปี ๒๐๑๒ ASEAN จะมีการเซ็น MRA ประเทศใดพร้อมก็ดำเนินการไปก่อน ใครไม่พร้อมก็ควรต้องรีบปรับตัวให้ทัน โดยให้ประเทศที่เข้มแข็งกว่าช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านมาตรฐานและคุณภาพ รวมทั้งเรื่อง Harmonization อาจต้องมีการปรับกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ซึ่งควรต้องมีการเตรียมพร้อม ต้องศึกษากฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้ดีก่อนจะเซ็น MRA รวมทั้งต้องฝึกภาษาอังกฤษให้เข้มแข็ง โดยเฉพาะผู้ที่เป็นผู้แทนประเทศไทยไปร่วมประชุม ควรเก่งภาษาอังกฤษให้ใช้งานได้ สำหรับภาคเอกชน มหาวิทยาลัย ก็ต้องเตรียมบุคลากรเพื่อเข้า AEC นอกจากเก่งภาษาอังกฤษแล้ว ยังต้องเรียนรู้ภาษาชาติ ASEAN ด้วย รวมทั้งขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม จะได้รู้เขารู้เรา เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขใน ASEAN

**กรอบการเจรจาความตกลงยอมรับร่วมด้านมาตรฐานและการตรวจสอบและรับรอง
สำหรับผลิตภัณฑ์ยาง**

๑. ขอบข่าย

การเจรจาความตกลงยอมรับร่วมด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสำหรับสินค้าผลิตภัณฑ์ยางที่มีกฎระเบียบทางวิชาการที่เกี่ยวกับความปลอดภัย สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม ที่อยู่ในตลาดอาเซียนและมีฐานผลิตและค้าขายระหว่างกันในอาเซียน ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ยาง ยางดิบ วัลดูดิบและสารเคมีที่ใช้ในยาง รวมทั้งวิธีทดสอบ

มีขอบข่ายครอบคลุมกิจกรรมดังต่อไปนี้

- ๑.๑ การกำหนดมาตรฐานและกฎระเบียบทางวิชาการ - เพื่อกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าผลิตภัณฑ์ยาง ที่นำมาใช้ในการตรวจสอบรับรองสินค้าผลิตภัณฑ์ยางที่อยู่ในตลาดอาเซียนและมีฐานการผลิตและค้าขายระหว่างกันในอาเซียน มาตรฐานภูมิภาคดังกล่าวกำหนดตามมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล หรืออาจกำหนดขึ้นใหม่หรือนำมาตรฐานของประเทศสมาชิกที่มีใช้อยู่มาปรับให้สอดคล้องกัน
- ๑.๒ การยอมรับร่วม - เพื่อกำหนดขอบข่ายและเงื่อนไขในการยอมรับผลการตรวจสอบรับรองที่ดำเนินการโดยหน่วยตรวจสอบรับรองของประเทศสมาชิกผู้ส่งออกเพื่อนำมาใช้ประกอบการตรวจสอบรับรองสินค้าโดยไม่ต้องตรวจสอบรับรองซ้ำในประเทศผู้นำเข้า
- ๑.๓ ความร่วมมือทางวิชาการ - เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการมาตรฐานของอาเซียนและลดช่องว่างที่เกิดจากความแตกต่างทางความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของประเทศสมาชิกอาเซียน โดยรวมให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาระบบการมาตรฐานของภูมิภาคอย่างน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ดังนี้
 - สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านกฎระเบียบทางวิชาการและการทดสอบและรับรองที่เกี่ยวข้อง
 - การอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ยางในอาเซียน
 - การร่วมเร่งรัดให้มีห้องปฏิบัติการทดสอบผลิตภัณฑ์ยาง ที่ได้รับการรับรองจาก APLAC/ILAC
 - การร่วมพิจารณามาตรฐานบังคับของประเทศสมาชิกใน Task Force ของ ACCSQ RBPWG
 - การกำหนดจุดยืนร่วมกันเกี่ยวกับมาตรฐานใหม่สำหรับผลิตภัณฑ์ยางในการประชุมระหว่างประเทศ

๒. กรอบในการเจรจา

เป็นการเจรจาด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองสำหรับสินค้าผลิตภัณฑ์ยางที่มีกฎระเบียบทางเทคนิคที่เกี่ยวกับความปลอดภัย สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม/มาตรฐานบังคับ ที่อยู่ในตลาดอาเซียนและมีฐานผลิตและค้าขายระหว่างกันในอาเซียน ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ยาง ยางดิบ วัลดูดิบและสารเคมีที่ใช้ในยาง รวมทั้งวิธีทดสอบ

โดยสาระของความตกลงต้องครอบคลุมจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้

- ๒.๑ การปกป้องคุ้มครองผู้บริโภค การดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒.๒ การป้องกันการนำเข้าสินค้าด้วยคุณภาพหรือหลอกลวงผู้บริโภคและเพื่อมิให้เข้าถึงผู้บริโภคที่ขาดข้อมูลหรือกำลังซื้อ
- ๒.๓ การรักษาระดับและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนเพื่อคุณภาพชีวิตและสังคมที่ดี
- ๒.๔ การรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ
- ๒.๕ การอำนวยความสะดวกในการส่งออกสินค้าไทยในตลาดอาเซียน ภูมิภาคอื่นและตลาดโลกอย่างเท่าเทียมและชอบธรรม
- ๒.๖ การปกป้องอุตสาหกรรมขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อมของประเทศจากการทุ่มตลาดของสินค้าด้วยคุณภาพราคาต่ำกว่าจากต่างประเทศ
- ๒.๗ การร่วมสร้างอาเซียนเป็นฐานผลิตที่มีคุณภาพมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับและต้องการในตลาดโลกพร้อมส่งเสริมสินค้าจากฐานผลิตอาเซียน และให้มีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและเป็นธรรม
- ๒.๘ การเอื้ออำนวยต่อการนำไปปฏิบัติหรือบังคับใช้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายและความตกลงที่ไทยมีพันธกรณีอยู่กับองค์กรระหว่างประเทศ ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (Technical Barriers to Trade – TBT) ภายใต้องค์การการค้าโลก
- ๒.๙ ความสอดคล้องกับกฎหมายของประเทศเพื่อการรักษาอธิปไตยเหนือดินแดนโดยต้องไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
- ๒.๑๐ การคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภค ผู้ผลิต ผู้ค้า โดยมีมาตรการเยียวยาที่จำเป็นและเหมาะสม
- ๒.๑๑ แนวทางในการแก้ไขข้อพิพาทที่อาจเกิดขึ้น

๓. การประสานงาน

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้แทนประเทศไทยในคณะทำงานด้านผลิตภัณฑ์ยาง (Rubber-Based Product Working Group) ภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน จึงมีหน้าที่ในการประสานงาน เพื่อให้การดำเนินการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องประสานกันในหลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย เกิดประโยชน์อันเท่าเทียมต่อประเทศสมาชิกและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาคมอาเซียน

การดำเนินงานของคณะทำงาน ACCSQ RBPWG ซึ่งมีเป้าหมายการปรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยางของประชาคมอาเซียนให้สอดคล้องกัน จากการประชุมครั้งล่าสุด ระหว่างวันที่ 21-22 กันยายน 2554 ณ กรุงเทพฯ มีรายละเอียดดังนี้*

กรอบงานที่ 1 การยอมรับและอำนวยความสะดวกในด้านห้องปฏิบัติการทดสอบ (lead country: มาเลเซีย)

- ประเทศมาเลเซียเสนอรายชื่อห้องปฏิบัติการที่ได้รับรองอย่างและผลิตภัณฑ์ยางที่ปรับปรุงล่าสุดและขอให้ประเทศสมาชิกเสนอรายชื่อห้องปฏิบัติการที่ได้รับรองอย่างและผลิตภัณฑ์ยางหากมีเพิ่มเติม

กรอบงานที่ 2 การปรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยางให้สอดคล้องกัน (lead country: อินโดนีเซีย)

- ที่ประชุมเห็นชอบที่จะเสนอรายชื่อมาตรฐานวิธีทดสอบจำนวน 31 มาตรฐานที่ประเทศสมาชิกส่วนใหญ่รับมาใช้แบบ identical ซึ่งจะเป็นรายชื่อมาตรฐานที่ประเทศสมาชิกจะดำเนินการปรับมาตรฐานให้สอดคล้องกัน
- ที่ประชุมแต่งตั้งผู้รับผิดชอบการศึกษาการปรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ยางสำหรับผลิตภัณฑ์ต้นแบบ (prioritized products) การปรับมาตรฐานให้สอดคล้องกัน ดังนี้
 - (1) ประเทศไทยรับศึกษามาตรฐานผลิตภัณฑ์หุ้มมยาง
 - (2) ประเทศอินโดนีเซียรับศึกษามาตรฐานผลิตภัณฑ์ท่อยาง
 - (3) ประเทศมาเลเซียรับศึกษามาตรฐานผลิตภัณฑ์โฟม
 - (4) ประเทศฟิลิปปินส์รับศึกษามาตรฐานผลิตภัณฑ์ยางที่ใช้ในรถยนต์ที่ไม่ได้อ้างอิง UNECE
- ที่ประชุมพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ซิลิโคนเพิ่มเติม โดยมีผลิตภัณฑ์ที่พิจารณาแล้วก่อนหน้านี้ คือ ผลิตภัณฑ์หุ้มมยาง ท่อยาง ผลิตภัณฑ์โฟม และผลิตภัณฑ์ยางที่ใช้ในรถยนต์ที่ไม่ได้อ้างอิง UNECE เพื่อการปรับมาตรฐานให้สอดคล้องกัน
- ประเทศอินโดนีเซียรับไปศึกษาการดำเนินการเพื่อปรับกฎระเบียบของท่อยางส่ง LPG ในบ้านพัก ซึ่งมีเพียงประเทศอินโดนีเซียและประเทศสิงคโปร์กำหนดเป็นกฎระเบียบข้อบังคับของประเทศ

กรอบงานที่ 3 การปรับกฎระเบียบทางวิชาการของผลิตภัณฑ์ยางให้สอดคล้องกัน (lead country: ฟิลิปปินส์)

- ที่ประชุมจะพิจารณากระบวนการ MRA ภายในภูมิภาคหากกระบวนการปรับกฎระเบียบให้สอดคล้องไม่ได้ผล

กรอบงานที่ 4 การกำหนดจุดยืนร่วมกันในการประชุม ISO/TC45 (lead country: ไทย)

- ประเทศไทยเสนอรายชื่อร่างมาตรฐานใน ISO/TC45 ที่ประเทศสมาชิกระดับ P-member ต้องให้ข้อคิดเห็นรวมถึง กำหนดการตอบให้ข้อคิดเห็น
- ประเทศไทยแจ้ง P-member ใน ISO/TC45/SC4 ซึ่งได้แก่ ประเทศมาเลเซียและประเทศฟิลิปปินส์ พิจารณาตอบออกเสียงไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอขอแก้ไข ISO11193-2 มาตรฐานถุงมือยางพีวีซีที่ใช้ในการแพทย์ ที่จะปรับลดคุณสมบัติลง เพราะจะก่อให้เกิดอันตรายจากคุณภาพการใช้งานที่ลดลง

* ที่มา : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, กระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ยาง

มอก.	ชื่อ	วันที่ประกาศ ราชกิจจานุเบกษา
๑๗๒-๒๕๓๐	กาวยางมะตอยสำหรับกระเบื้องพีวีซีใยหินปูพื้น Asphalt adhesive for PVC asbestos floor tiles	๒๖ มิ.ย. ๒๕๓๐
๑๗๓-๒๕๒๙	ยางฟองน้ำลาเทกซ์ Latex foam rubbers	๑๗ ก.ย. ๒๕๒๙
๒๓๗-๒๕๕๒	แหวนยางสำหรับท่อน้ำ Rubber-ring for water pipe	๗ มิ.ย. ๒๕๕๓
๓๓๓-๒๕๕๖	คาร์บอนแบล็กสำหรับอุตสาหกรรมยาง Carbon blacks used in rubber products	๒๐ พ.ค. ๒๕๕๗
๓๖๑-๒๕๒๔	ยางประสานสำหรับแบตเตอรี่ Sealing compound for batteries	๒๔ เม.ย. ๒๕๒๔
๓๖๗ เล่ม ๑- ๒๕๓๒	ยางรถยนต์ เล่ม ๑ สมรรถนะที่ต้องการและการทดสอบ Automobile tyres Part I Performance and testing	๒๓ พ.ย. ๒๕๓๒
๓๖๗ เล่ม ๒- ๒๕๓๒	ยางรถยนต์ เล่ม ๒ ขนาดและการรับน้ำหนัก Automobile tyres Part II Dimensions and load capacity	๒๓ พ.ย. ๒๕๓๒
๔๐๒-๒๕๓๒	แคลเซียมคาร์บอเนตสำหรับอุตสาหกรรมยาง Calcium carbonate for rubber industry	๓ ต.ค. ๒๕๓๒
๕๐๕-๒๕๔๑	กระเป๋าน้ำร้อนยาง Rubber hot water bag	๒๗ พ.ค. ๒๕๔๒
๕๒๑-๒๕๒๗	กาวยาง Rubber-based adhesive	๓๑ ส.ค. ๒๕๒๗
๕๓๘-๒๕๔๘	ถุงมือยางปราศจากเชื้อสำหรับการศัลยกรรมชนิดใช้ครั้งเดียว Single-use sterile surgical rubber gloves	๑๐ พ.ย. ๒๕๔๘
๕๗๐-๒๕๒๘	แถบยางยืด Elastic webbing	๔ ก.ย. ๒๕๒๘
๕๗๑-๒๕๒๘	ยางนอกรถจักรยาน Bicycle tyres	๑๐ ก.ค. ๒๕๒๘
๖๒๕-๒๕๔๘	ถุงยางอนามัยจากน้ำยางธรรมชาติ - คุณลักษณะที่ต้องการและวิธี ทดสอบ Natural latex rubber condoms-requirements test methods	๒๒ ธ.ค. ๒๕๔๘
๖๓๓-๒๕๓๑	ลูกยางสีข้าว Rubber rolls for paddy dehuskers	๗ มิ.ย. ๒๕๓๑
๖๔๒-๒๕๒๙	ท่อยางทนความดันอากาศ Rubber hoses for compressed air	๑๗ ก.ย. ๒๕๒๙

ที่มา : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, กระทรวงอุตสาหกรรม.

มอก.	ชื่อ	วันที่ประกาศ ราชกิจจานุเบกษา
๖๕๑-๒๕๓๕	ยางในรถยนต์ Tubes of automobile tyres	๒๐ ส.ค. ๒๕๓๕
๖๕๒-๒๕๓๒	ยางในรถจักรยาน Bicycle rubber inner tubes	๒๔ ต.ค. ๒๕๓๒
๖๕๘-๒๕๕๑	ท่อสำหรับระบบระบายความร้อนในเครื่องยนต์สันดาปภายใน Rubber hoses and tubing for cooling systems for internal combustion engines	๒๖ ม.ค. ๒๕๕๒
๖๘๒-๒๕๔๐	ยางนอกรถจักรยานยนต์ Motorcycle tyres	๒๒ ม.ค. ๒๕๔๑
๖๘๓-๒๕๓๐	ยางในรถจักรยานยนต์ Motorcycle rubber inner tubes	๕ มี.ค. ๒๕๓๐
๖๘๗-๒๕๓๐	ยางหุ้มขอบกระจกรถยนต์ Weather strips for automobile	๒๐ ก.ค. ๒๕๓๐
๗๔๕-๒๕๓๐	ยางมะตอยอิมัลชันเคลือบผิววัสดุ Asphalt-base emulsions for use as material coatings	๑๔ ม.ค. ๒๕๓๑
๗๔๖-๒๕๕๑	ท่อยางดูดและส่งน้ำ Water suction and discharge rubber hoses	๒๖ ม.ค. ๒๕๕๒
๗๔๙-๒๕๓๑	ยางพื้นรองเท้า Rubber soles	๙ ก.พ. ๒๕๓๑
๗๗๕-๒๕๓๑	ยางมะตอยผสมสำหรับพ่นใต้ท้องรถยนต์ Asphalt compound for automobile underbody coating	๔ ส.ค. ๒๕๓๑
๘๐๐-๒๕๔๕	ยางขอบประตูรถยนต์ Door weather strips for automobiles	๑๔ ต.ค. ๒๕๔๖
๘๐๙-๒๕๓๑	รองเท้าบูตยาง Rubber boots	๒๗ ก.ย. ๒๕๓๑
๘๓๙-๒๕๓๒	ท่อเบรกไฮดรอลิกสำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์ : ท่อยาง Hydraulic brake hose for road vehicles: rubber hose	๒๗ มี.ย. ๒๕๓๒
๘๘๖-๒๕๓๒	ยางรัดของ Rubber bands	๑๔ ก.ย. ๒๕๓๒
๘๙๓-๒๕๓๒	แท่งยางขัดข้าว Rubber brake blocks for rice whitener machine	๓ ต.ค. ๒๕๓๒
๘๙๕-๒๕๓๒	ท่อยางส่งก๊าซปิโตรเลียมเหลวในสภาพก๊าซ Liquefied petroleum gas rubber hose: vapour phase	๒๔ ต.ค. ๒๕๓๒
๙๐๑-๒๕๓๒	แผ่นยางมะตอยปูภายในตัวถังรถยนต์ Asphaltic sheet for autobodys lining	๑๑ ม.ค. ๒๕๓๓

มอก.	ชื่อ	วันที่ประกาศ ราชกิจจานุเบกษา
๙๑๖-๒๕๓๒	ลูกล้อสำหรับเครื่องเรือน : ล้อยาง Castors for furniture: rubber wheel	๑๑ ม.ค. ๒๕๓๓
๙๔๗-๒๕๓๓	ยางปูพื้นรถยนต์ Automotive rubber mats	๗ ต.ค. ๒๕๓๓
๙๕๑-๒๕๓๓	แผ่นยางรองสะพาน Rubber bridge bearings	๑๗ ก.ค. ๒๕๓๓
๙๕๕-๒๕๓๓	สายไฟฟ้าทองแดงหุ้มด้วยยาง : สายอ้อนดัก Rubber insulated copper cables: braided cords	๑๔ มิ.ย. ๒๕๓๓
๙๕๕ เล่ม ๑- ๒๕๕๑	สายไฟฟ้าหุ้มฉนวนยาง แรงดันไฟฟ้าที่กำหนดไม่เกิน ๕๕๐/๗๕๐ โวลต์ เล่ม ๑ ข้อกำหนดทั่วไป Rubber insulated cables ? rated voltages up to and including ๕๕๐/๗๕๐ v ? part ๑ : general requirements	๒๔ ก.ย. ๒๕๕๒
๙๖๙-๒๕๓๓	หัวนมยางสำหรับขวดนม Rubber nipples for babies bottles	๑๔ มิ.ย. ๒๕๓๓
๙๘๐-๒๕๕๒	น้ำยางข้นธรรมชาติ Natural rubber latex concentrate	๑๒ ต.ค. ๒๕๕๒
๙๘๓-๒๕๓๓	มิติชุดพ่วงแบบสามจุดสำหรับรถแทรกเตอร์ล้อยางเพื่อการเกษตร Dimension of three-point linkage of agricultural wheeled tractors	๙ ส.ค. ๒๕๓๓
๑๐๒๕- ๒๕๓๙	หัวนมยางดูดเล่น Babies dummies	๑ ต.ค. ๒๕๓๙
๑๐๕๕- ๒๕๓๔	ท่อยางส่งก๊าซปิโตรเลียมเหลวในสภาพของเหลว Rubber hoses for liquefied petroleum gas in liquid phase	๓ ก.ย. ๒๕๓๔
๑๐๕๖- ๒๕๔๘	ถุงมือสำหรับการตรวจโรคชนิดใช้ครั้งเดียว เล่ม ๑ : เกณฑ์กำหนดสำหรับ ถุงมือที่ทำจากน้ำยางหรือสารละลายยาง Single-use medical examination gloves Part ๑ : specification for gloves made from rubber latex or rubber solution	๒๐ ต.ค. ๒๕๔๘
๑๐๕๙- ๒๕๓๔	ดินขาวสำหรับอุตสาหกรรมยาง White clay for rubber industry	๑๒ ก.ย. ๒๕๓๔
๑๐๖๒- ๒๕๓๔	ท่อยางสำหรับงานเชื่อม Rubber welding hoses	๓ ก.ย. ๒๕๓๔
๑๐๗๐- ๒๕๔๗	ซิลิคอนไดออกไซด์สำหรับอุตสาหกรรมยาง Silicon dioxide for rubber industry	๓๐ ก.ย. ๒๕๔๗
๑๐๗๖- ๒๕๓๕	หมุดยึดสลักจุดพ่วงสำหรับรถแทรกเตอร์ล้อยางเพื่อการเกษตร Linch pins for agriculture wheeled tractors	๑๑ ก.พ. ๒๕๓๕

มอก.	ชื่อ	วันที่ประกาศ ราชกิจจานุเบกษา
๑๐๗๙- ๒๕๓๕	วัสดุอุดรอยต่อคอนกรีตประเภทยางฟองน้ำและไม้ก๊อก Concrete joint filler, sponge rubber and cork	๓ มี.ค. ๒๕๓๕
๑๐๘๖- ๒๕๓๕	ท่อสำหรับผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม : ท่อที่ใช้กับตู้จ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง Rubber hoses for petroleum products : fuel dispensers	๒๓ มี.ย. ๒๕๓๕
๑๑๓๕- ๒๕๔๔	แผ่นยางกันซึม Rubber waterstops	๒๗ ธ.ค. ๒๕๔๔
๑๑๔๔- ๒๕๕๒	ท่อสำหรับไอน้ำอิ่มตัว Rubber hoses for saturated steam	๗ มี.ย. ๒๕๕๓
๑๑๘๒ เล่ม ๑๖-๒๕๔๑	การทดสอบปิโตรเลียมและผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เล่ม ๑๖ การหาปริมาณยางเหนียวในน้ำมันเชื้อเพลิงโดยวิธีพ่นระเหย Test methods for petroleum and petroleum products Part ๑๖ existent gum in fuels by jet evaporation	๒๘ ธ.ค. ๒๕๔๒
๑๑๘๔- ๒๕๕๒	ท่อใยโพลีเอสเตอร์เสริมสิ่งทอ Textile-reinforced hydraulic rubber hoses	๗ มี.ย. ๒๕๕๓
๑๑๙๖- ๒๕๓๖	ชุดดินสำหรับรถแทรกเตอร์ล้อยางเพื่อการเกษตร Dozers for agricultural wheeled tractors	๒๙ ธ.ค. ๒๕๓๖
๑๒๐๑ ๒๕๓๖	วิธีทดสอบเพนิเทรชันของวัสดุยางมะตอย Test method for penetration of bituminous materials	๒๙ ธ.ค. ๒๕๓๖
๑๒๐๒- ๒๕๓๖	วิธีทดสอบความยืดดึงของวัสดุยางมะตอย Test method for ductility of bituminous materials	๒๙ ธ.ค. ๒๕๓๖
๑๒๐๓- ๒๕๓๖	วิธีทดสอบการละลายของวัสดุยางมะตอยในไตรคลอโรเอทิลีน Test method for solubility of bituminous materials in trichloroethylene	๒๙ ธ.ค. ๒๕๓๖
๑๒๑๐- ๒๕๓๖	ท่อสำหรับผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม : ท่อดูดและส่งน้ำมัน Rubber hoses for petroleum products: oil suction and discharge	๒๙ ธ.ค. ๒๕๓๖
๑๒๑๓- ๒๕๓๗	ยางลบ Erasers	๑๙ พ.ค. ๒๕๓๗
๑๒๑๖- ๒๕๓๗	วิธีทดสอบจุดอ่อนตัวของวัสดุยางมะตอยโดยใช้เครื่องวงแหวนกับลูกปืน test method for softening point of bituminous materials (ring-and-ball apparatus)	๒๔ พ.ค. ๒๕๓๗
๑๒๒๓- ๒๕๓๗	วิธีทดสอบผลของความร้อนและอากาศที่มีต่อสมบัติของวัสดุยางมะตอย Test method for effect of heat and air on properties of bituminous materials	๒๕ ต.ค. ๒๕๓๗

มอก.	ชื่อ	วันที่ประกาศ ราชกิจจานุเบกษา
๑๒๔๐- ๒๕๓๗	ล้ออุตสาหกรรมสำหรับบริภัณฑ์ที่ไม่มีต้นกำลังขับเคลื่อน : ล้อยาง Industrial wheels for non-powered equipment: Rubber tyre	๓๐ ก.ย. ๒๕๓๗
๑๒๔๑- ๒๕๓๗	ชุดล้ออุตสาหกรรมสำหรับบริภัณฑ์ที่ไม่มีต้นกำลังขับเคลื่อน : ล้อยาง Industrial castors for non-powered equipment: rubber tyre	๓๐ ก.ย. ๒๕๓๗
๑๒๔๓- ๒๕๓๗	วิธีทดสอบความหนืดของวัสดุยางมะตอยด้วยเครื่องวัดความหนืดแบบ คะพิลลารีสุญญากาศ test method for viscosity of bituminous materials by vacuum capillary viscometer	๑ พ.ย. ๒๕๓๗
๑๒๔๔- ๒๕๓๗	วิธีทดสอบความหนืดจลน์ของวัสดุยางมะตอย test method for kinematic viscosity of bituminous materials	๒๔ พ.ย. ๒๕๓๗
๑๒๕๕- ๒๕๓๗	การชักตัวอย่างวัสดุยางมะตอย Sampling of bituminous materials	๒๗ ก.ค. ๒๕๓๘
๑๒๘๓- ๒๕๓๘	เครื่องตัดหญ้าแบบใบมีดหมุนเหวี่ยงตามแนวระดับสำหรับรถแทรกเตอร์ ล้อยางเพื่อการเกษตร Rotary slashers	๒๘ ธ.ค. ๒๕๓๘
๑๓๑๔- ๒๕๓๘	วิธีทดสอบโฟลตเทสต์สำหรับวัสดุยางมะตอย Test method for float test for bituminous materials	๑ ก.พ. ๒๕๓๘
๑๓๒๑ ๒๕๓๙	ท่อยางและท่อพลาสติก - การหาความยึดเหนี่ยวระหว่างส่วนประกอบ Rubber and plastics hose-Determination of adhesion between components	๒ ก.ค. ๒๕๓๙
๑๓๓๒- ๒๕๓๙	ท่อยางและท่อพลาสติกและท่อพร้อมข้อต่อ การทดสอบความดันน้ำ Rubber and plastics hoses and hose assemblies-hydrostatic testing	๓ ก.ค. ๒๕๔๐
๑๔๑๓- ๒๕๔๐	ประตูน้ำเหล็กหล่อ : ลินยกแบบลื่นหุ้มยางสำหรับงานประปา Cast iron rubber-seated gate valves for water services	๒ ธ.ค. ๒๕๔๐
๑๔๒๕- ๒๕๔๐	ที่นอนยางพองน้ำลาเทกซ์ Latex foam rubber mattresses	
๑๗๐๗- ๒๕๔๑	สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก-การหาค่าไอโอดีนแอดซอร์ปชัน-วิธีไทเทร เมตริก Rubber compounding ingredients carbonblack-determination of iodine adsorption number titrimetric method	๓๐ พ.ค. ๒๕๔๕
๑๗๐๘ ๒๕๔๑	สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก-การหาค่าไดบิวทิลฟทาเลตแอดซอร์ปชัน เล่ม ๑ วิธีที่ใช้เครื่องแอดซอร์บโทมิเตอร์ Rubber compounding ingredients carbonblack-determination of dibutyl phthalate absorption number-Part ๑ : method using absorptometer	๖ มิ.ย. ๒๕๔๕

มอก.	ชื่อ	วันที่ประกาศ ราชกิจจานุเบกษา
๑๗๐๘- ๒๕๔๑	สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก-การเตรียมตัวอย่างเพื่อการหาค่าไดบิวทิลฟทาเลตแอบซอร์ปชัน (ตัวอย่างที่รับแรงอัด) Rubber compounding ingredients carbonblack preparation of samples for determination of dibutyl phthalate absorption number (compressed sample)	๖ มิ.ย. ๒๕๔๕
๑๗๑๐ เล่ม ๑-๒๕๔๑	สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก-การหาค่าพื้นที่ผิวเฉพาะโดยวิธีการดูดซับไนโตรเจน เล่ม ๑ วิธีการซิงเกิลพอยท์ Rubber compounding ingredients carbonblack determination of specific surface area by nitrogen adsorption methods Part ๑ : single-point procedures	๖ มิ.ย. ๒๕๔๕
๑๗๑๑- ๒๕๔๑	สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก-การหาค่าความเข้มสี Rubber compounding ingredients carbonblack -determination of tinting strength	๖ มิ.ย. ๒๕๔๕
๑๗๑๒- ๒๕๔๑	สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก (เม็ดคาร์บอนแบล็ก) - การหาค่าความหนาแน่นโดยการเท Rubber compound ingredients carbonblack (pelletized) - determination of pour density	๖ มิ.ย. ๒๕๔๕
๑๗๒๖- ๒๕๔๑	ท่อยางและชุดประกอบท่อก๊าซปิโตรเลียมเหลวที่ใช้ในยานยนต์ : ข้อกำหนด Rubber hoses and hose assemblies for liquefied petroleum gas in motor vehicles - Specification	๓ ส.ค. ๒๕๔๓
๑๘๑๙ เล่ม ๒-๒๕๔๒	เครื่องมือให้สารละลายทางหลอดเลือดสำหรับการแพทย์ เล่ม ๒ จุกยางปิดขวดแก้วบรรจุสารละลายที่ให้ทางหลอดเลือด Infusion equipment for medical use - Part ๒ : Closures for infusion bottles	๒ พ.ย. ๒๕๔๔
๑๘๓๒- ๒๕๕๐	อุปกรณ์คุมกำเนิด - ไดอะแฟรมยางธรรมชาติและยางซิลิโคนคุมกำเนิดชนิดนำกลับมาใช้ใหม่ได้ - คุณสมบัติและการทดสอบ Mechanical contraceptives - reusable natural and silicone rubber contraceptive diaphragms - requirements and tests	๑ พ.ค. ๒๕๕๑
๑๘๔๖- ๒๕๔๒	สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก-การหาพื้นที่ผิววิธีซีแทบแอดซอร์ปชัน Rubber compounding ingredients -carbon black-determination of surface area-ctab adsorption methods	๑๒ เม.ย. ๒๕๔๔
๑๘๔๗- ๒๕๔๒	ยางบ่มสุกหรือเทอร์โมพลาสติก-การหาสมบัติความเครียดและความเค้นจากแรงดึง Rubber vulcanized or thermoplastic-determination of tensile stress-strain properties	๑๒ เม.ย. ๒๕๔๔

มอก.	ชื่อ	วันที่ประกาศ ราชกิจจานุเบกษา
๑๘๔๘- ๒๕๔๒	<p>ยางผสมเพื่อการทดสอบ-การจัดเตรียม การผสมและการเกิดยางสุก- อุปกรณ์และการดำเนินการ</p> <p>Rubber test mixes-preparation, mixing and vulcanization- equipment and procedures</p>	๑๒ เม.ย. ๒๕๔๔
๑๘๔๙- ๒๕๔๒	<p>สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก-การหาค่าน้ำหนักที่สูญเสียจากความร้อน</p> <p>Rubber compounding ingredients - carbon black - determination of loss on heating</p>	๒๕ มี.ค. ๒๕๔๗
๑๘๕๐- ๒๕๔๒	<p>สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก-การหาค่าความแข็งของเม็ดคาร์บอนแบล็ก</p> <p>Rubber compounding ingredients - carbon black - determination of individual pellet crushing</p>	๒๕ มี.ค. ๒๕๔๗
๑๘๕๑- ๒๕๔๒	<p>สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก-การหาการกระจายตัวของเม็ดคาร์บอนแบล็ก</p> <p>Rubber compounding ingredients - carbon black - determination of pellet size distribution</p>	๒๕ มี.ค. ๒๕๔๗
๑๘๕๓- ๒๕๔๒	<p>สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก (เม็ดคาร์บอนแบล็ก) -การหาปริมาณวัตถุ ปลอมปน</p> <p>Rubber compounding ingredients - carbon black - determination of sieveresidue</p>	๘ เม.ย ๒๕๔๗
๑๘๕๔- ๒๕๔๒	<p>สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก (เม็ดคาร์บอนแบล็ก) -การหาปริมาณฝุ่น คาร์บอนแบล็ก</p> <p>Rubber compounding ingredients - carbon black (pelletized) - determination of fine content</p>	๘ เม.ย. ๒๕๔๗
๑๘๕๕- ๒๕๔๒	<p>สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก การหาปริมาณเถ้า</p> <p>Rubber compounding ingredients - carbon black - determination of ash content</p>	๘ เม.ย ๒๕๔๗
๑๘๙๕- ๒๕๔๒	<p>ผลิตภัณฑ์โฟม-เกณฑ์กำหนดของฟองน้ำและผลิตภัณฑ์ยางพรม ส่วนที่ ๑ : ชนิดแผ่น</p> <p>Flexible cellular polymeric materials-sponge and expanded cellular rubber products-specification - Part ๑ : sheeting</p>	๒๕ ก.ย. ๒๕๔๖
๑๙๐๑- ๒๕๔๒	<p>สารผสมยาง-คาร์บอนแบล็ก การหาปริมาณกำมะถัน</p> <p>Rubber compounding ingredients - carbon black - determination of sulfur content</p>	๒๙ ก.ค. ๒๕๔๗
๒๐๖๙- ๒๕๔๔	<p>ตัวทำละลายยาง</p> <p>Robber solvent</p>	๙ ต.ค. ๒๕๔๖
๒๓๐๑- ๒๕๔๙	<p>ยางล้ออากาศยาน</p> <p>Aircraft tire</p>	๑๔ ก.ย. ๒๕๔๙

มอก.	ชื่อ	วันที่ประกาศ ราชกิจจานุเบกษา
๒๓๕๒- ๒๕๕๐	ถุงยางอนามัย-แนวทางการใช้ ISO ๔๐๗๔ ในการจัดการคุณภาพถุงยาง อนามัยจากน้ำยางธรรมชาติ Rubber condoms-guidance on the use of ISO ๔๐๗๔ in quality management of natural rubber latex condoms	รอประกาศ
๒๓๕๓ ๒๕๕๐	การศึกษาข้อมูลทางคลินิกสำหรับถุงยางอนามัย-การวัดสมบัติทางกล Rubber condoms for clinical trails measurement of physical properties	รอประกาศ
๒๓๗๗ ๒๕๕๑	แผ่นยางปูพื้น Rubber flooring	๒๖ ม.ค. ๒๕๕๒
๒๓๗๘- ๒๕๕๑	บล็อกยางปูพื้น Rubber paving blocks	๒๖ ม.ค. ๒๕๕๒
๒๓๗๙ ๒๕๕๑	ยางอุดรอยต่อคอนกรีต Rubber seals for concrete joints	๒๖ ม.ค. ๒๕๕๒
๒๔๒๓- ๒๕๕๒	ไม้ยางพาราแปรรูป Rubberwood sawn timber	๑๒ ต.ค. ๒๕๕๒
๒๔๗๖ ๒๕๕๒	ถุงมือยางที่ใช้ในงานบ้าน Household rubber gloves	๗ มิ.ย. ๒๕๕๓
๒๔๗๗ ๒๕๕๒	ถุงฝายยาง Rubber weir bag	๗ มิ.ย. ๒๕๕๓
๒๔๗๘- ๒๕๕๒	ยางผสมเสร็จสำหรับการหล่อดอกยางแบบร้อนของยางรถยนต์เชิง พาณิชย์ Rubber tread compound for hot (conventional) retreading of commercial vehicles tyres	๗ มิ.ย. ๒๕๕๓
๒๔๗๙- ๒๕๕๒	ยางกันเรือกระแทกรูปท่อทรงกระบอกและรูปตัววี Marine rubber fenders : cylindrical shape and v-shape	๗ มิ.ย. ๒๕๕๓
๒๕๕๖- ๒๕๕๔	เส้นด้ายยาง Rubber threads	รอประกาศ

กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองรายสาขา รวม ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์ และความตกลงว่าด้วยการปรับระบบด้านกฎระเบียบและการควบคุมบริษัทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน *

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) เสนอ ดังนี้

๑. เห็นชอบกรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองรายสาขา รวม ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์ และนำเสนอรัฐสภาให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๔ มาตรา ๑๔๐ เพื่อ อก. พร้อมหน่วยงานผู้ถือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องจะได้ใช้เป็นกรอบในการเจรจาต่อไป

๒. นำเสนอความตกลงว่าด้วยการปรับระบบด้านกฎระเบียบและการควบคุมบริษัทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน ซึ่งได้ลงนามแล้วเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ เพื่อขอความเห็นชอบจากรัฐสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๐

๓. เมื่อรัฐสภาให้ความเห็นชอบตามข้อ ๒. แล้ว ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณามอบหมายกระทรวงการต่างประเทศ (กต.) แจ้งสำนักเลขาธิการอาเซียนว่าประเทศไทยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นตามกระบวนการภายในแล้ว เพื่อให้ความตกลงว่าด้วยการปรับระบบด้านกฎระเบียบและการควบคุมบริษัทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน มีผลใช้บังคับต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

๑. กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน เป็นแนวทางในการเจรจาจัดทำความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียน ครอบคลุม ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ได้แก่ คือ ผลิตภัณฑ์ยา ผลิตภัณฑ์ยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ผลิตภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ยาง ซึ่งปัจจุบันการดำเนินงานในเรื่องมาตรฐานการตรวจสอบรับรองในกลุ่มอาเซียนยังคงใช้แตกต่างกันอยู่อันถือเป็นอุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้าการลดอุปสรรคดังกล่าวอาจทำได้โดยการเจรจาร่วมกันเพื่อปรับมาตรฐานเข้าหากันตามแนวทางมาตรฐานสากล เช่น มาตรฐาน ISO (INTERNATIONAL ORGANIZATIONAL FOR STANDARDIZATION) สำหรับผลิตภัณฑ์ทั่วไป มาตรฐาน IEC (INTERNATIONAL ELECTROTECHNICAL COMMISSION) สำหรับผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และมาตรฐาน UNECE (UNITED NATIONS FOR ECONOMIC COMMISSION FOR EUROPE) สำหรับผลิตภัณฑ์ยานยนต์และชิ้นส่วน รวมทั้งการปรับระบบการตรวจสอบรับรองให้เป็นที่ยอมรับได้ซึ่งกันและกัน.

๒. กรอบการเจรจาความตกลงด้านมาตรฐานและการตรวจสอบรับรองรายสาขา ภายใต้คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านมาตรฐานและคุณภาพของอาเซียนอีก ๖ กลุ่มผลิตภัณฑ์ จะดำเนินการโดยใช้สาระสำคัญของกรอบการเจรจาตามข้อ ๑. เป็นแนวทางร่วมกัน โดยอาจมีเนื้อหาสาระทางวิชาการเฉพาะด้านเพิ่มเติมในแต่ละความตกลงรายสาขาตามบริบทและความเหมาะสมของแต่ละกลุ่มผลิตภัณฑ์แตกต่างกันไป

๓. ความตกลงว่าด้วยการปรับระบบด้านกฎระเบียบและการควบคุมบริษัทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อรับผลทดสอบและใบรับรองบริษัทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการนำเข้าและส่งออกสินค้าดังกล่าวระหว่างประเทศอาเซียน โดยมีต้องตรวจสอบซ้ำ หากประเทศสมาชิกอาเซียนจะออกกฎระเบียบหรือมาตรฐานบังคับใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ภายใต้ความตกลงนี้ ต้องเป็นไปเพื่อการปกป้องผู้บริโภคตามเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง ประกอบด้วยด้านความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อม และด้านการรบกวนทางคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ซึ่งสอดคล้องกับหลักการขององค์การการค้าโลก และมีได้มีข้อจำกัดหรือห้ามในเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภคในด้านอื่น

* ที่มา: สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรีโดยทีมโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ประจำวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

สำนักวิชาการ ให้การบริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทรัพย์สินทางปัญญา
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย
อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี
การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน
๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓
ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บริการถึงเวลา ๑๙.๓๐ น.
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๘